

Prikaz odluke suda

Broj predmeta: 3/12

Sud: Apelacioni
sud Crne

Gore

Odjeljenje: Krivično odjeljenje

Vrsta predmeta: KSŽ -

Drugostepeni krivični predmeti iz oblasti organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina

Vrsta odluke: Presuda

Datum odluke:

04.04.2012.

Prethodna odluka: -

KSŽ br. 3/12

U IME CRNE GORE

Apelacioni sud Crne Gore u vijeću sastavljenom od sudije **Svetlane Vujanović** kao predsjednika vijeća, sudija **Sarka Pletić** i **Milivoja Katnica**, kao članova vijeća uz učešće službenika suda Maje Tošić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih **J. V. zbog dva krivična djela primanja mita** iz čl. 423. st. 1. Krivičnog zakonika (Kz-a), **tri krivična djela zloupotreba službenog položaja** iz čl. 416. st. 1. Kz-a, i **tri krivična djela zloupotreba službenog položaja** iz čl. 416. st. 3. u vezi st. 1. Kz, **G. G., zbog krivičnog djela primanja mita u pomaganju** iz čl. 423. st. 1. u vezi čl. 25. Kz **krivičnog djela primanja mita u produženom trajanju** iz čl. 423. st. 2. u vezi čl. 49. Kz, **S. B. zbog krivičnog djela primanja mita** iz čl. 423. st. 1. Kz, **V. S. zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja** iz čl. 416. st. 2. u vezi st. 1. Kz, **P. S. zbog krivičnog djela primanja mita** iz čl. 423. st. 2. Kz, **F. Z. zbog dva krivična djela primanja mita u produženom trajanju** iz čl. 423. st. 1. u vezi čl. 49. Kz, **tri krivična djela zloupotreba službenog položaja** iz čl. 416. st. 1. Kz **tri krivična djela zloupotreba službenog položaja** iz čl. 416. st. 3. u vezi st. 1. Kz, **T. V. zbog krivičnog djela primanja mita** iz čl. 423. st. 1. Kz i **krivičnog djela davanje mita** iz čl. 424. st. 1. Kz, **O. A. zbog krivičnog djela primanja mita u pomaganju** iz čl. 423. st. 2. u vezi čl. 25. Kz i **primanja mita** iz čl. 423. st. 2. Kz, **O. Š. zbog krivičnog djela primanja mita u produženom trajanju** iz čl. 423. st. 1. u vezi čl. 49. Kz **krivičnog djela primanja mita** iz čl. 423. st. 1. Kz i **krivičnog djela zloupotreba službenog položaja u podstrekivanju** iz čl. 416. st. 1. u vezi čl. 24. Kz, odlučujući o žalbama Vrhovnog državnog tužioca u Podgorici **Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina** protiv optuženih i tužioca optuženog J. V. advokata Đ. M. i Đ. D., branilaca optužene O. Š. advokata V. G. i R. Z. kao i sama optužena O. Š., branilaca optužene O. A. advokata P. R., branilaca optuženog T. V., advokata N. K., branilaca optuženog P. Z., advokata V. V., branilaca optužene P. S., advokata V. V. i advokata P. D., branilaca optužene V. S. advokata N. K., branilaca optuženog G. G. advokata L. D. i D. Đ., kao i samog optuženog G. G., **izdatih protiv presude Vijeća suda u Podgorici Ks br. 3/10 od 20.6.2011. godine**, na javnoj sjednici vijeća, održanoj dana **03. i 04.4.2012. godine**, kojoj su prisustvovali optuženi J. V. i njegov branilac advokat Đ. M., optuženi G. G. i njegov branilac advokat D. L., optužena S. B. i njen branilac advokat D. L., branilac optužene V. S., advokat N. K., branilac optužene P. S. advokat V. V., branilac optuženog P. Z., advokat P. K., branilac optuženog T. V. advokat N. K., branilac optužene O. A., advokat P. R., branilac optužene O. Š. advokat R. Z., **dana 04.04.2012. godine, donio je**

PRESUDU .

1. Odbija se kao neosnovana žalba Vrhovnog državnog tužilaštva-Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina izjavljena na oslobadajući dio prvostepene presude koji se odnosi na optužene O. Š., J. V., S. B. i P. Z., i osudjujući dio koji se odnosi na optuženu O. Š., kao i žalba branilaca optužene O. Š., kao i žalba O. Š. i potvrđuje presuda Višeg suda u Podgorici Ks br. 3/2010 od 20.6.2011. godine u osudjujućem dijelu u odnosu na optuženu O. Š. i oslobadajućem dijelu u odnosu na optužene J. V., S. B., O. Š. i P. Z..

2. Uvažava se žalba Vrhovnog državnog tužilaštva-Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina izjavljena na oslobadajući i osudjujući dio prvostepene presude u odnosu na optuženog G. G. i osudjujući dio u odnosu na optuženog J. V., kao i žalba branilaca optuženih J. V., G. G., V. Š., P. S. i O. A., i žalba optuženog G. G., izjavljene na osudjujući dio prvostepene presude, pa se ukida presuda Višeg suda u Podgorici Ks br. 3/2010 od 20.6.2011. godine u osudjujućem dijelu u odnosu na optuženog J. V., V. Š., P. S., O. A. i u osudjujućem i oslobadajućem dijelu u odnosu na optuženog G. G. i u tom dijelu predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno sudjenje.

3. Uvažava se žalba branilaca optuženog P. Z., pa se ukida presuda Višeg suda u Podgorici Ks br. 3/2010 od 20.6.2011. godine u osudjujućem dijelu u odnosu na krivično djelo zloupotreba službenog položaja u produženom trajanju iz čl. 416. st. 3. u vezi st. 1. u vezi čl. 49. Kz činjenično opisano pod stavom I tač. IX alineja 1 do 4 i u tom dijelu predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno sudjenje, a odbija kao neosnovana žalba branilaca optuženog P. Z. u dijelu koji se odnosi na krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 1. u vezi čl. 49. Kz, činjenično opisanog pod stavom I tač. V alineja 1 do 9 izreke prvostepene presude u osudjujućem dijelu, a uvažava žalba Vrhovnog državnog tužilaštva-Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina, pa se preinačava presuda Višeg suda u Podgorici Ks br. 3/2010 od 20.6.2011. godine i to samo u dijelu pravne ocjene djela i odluke o kazni na način što se djelo optuženog P. Z. činjenično opisano u izreci prvostepene presude u osudjujućem dijelu pod stavom I tač. V alineja 1 do 2 pravno kvalifikuje kao krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 1. učinjeno u produženom trajanju u vezi čl. 49. Kz, a djelo činjenično opisano u izreci pobijane presude u osudjujućem dijelu pod stavom I tač. V alineja 3 do 9 pravno kvalifikuje kao krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 1. učinjeno u produženom trajanju u vezi čl. 49. Kz, za koja krivična djela se optuženom, a na osnovu odredbi čl. 2, 4, 5, 32, 36 i 42. Kz, shodno čl. 48. st. 1. Kz, prethodno utvrđuju pojedinačne kazne i to:

- za krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 1. Kz učinjenog u produženom trajanju u vezi čl. 49. Kz činjenično opisanog pod stavom I tač. V, alineja 1 do 2 kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine,

- za krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 1. Kz učinjenog u produženom trajanju u vezi čl. 49. Kz činjenično opisanog pod stavom I tač. V, alineja 3 do 9 kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 6 (šest) mjeseci -

- pa sud optuženog P. Z. primjenom navedenih zakonskih odredbi te čl. 48. st. 2. tač. 2. Kz i čl. 51. Kz osudjuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4 (četir) godine u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 23.7.2009. godine do 20.6.2011. godine.

4. - Odbijaju se kao neosnovane žalbe Vrhovnog državnog tužilaštva-Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina i branilaca optuženog T. V., izjavljene u odnosu na krivično djelo davanje mita iz čl. 424. st. 1. Kz, povodom kojih žalbi, a po službenoj dužnosti sud optuženog T. V. za kriv. djelo davanje mita iz čl. 424. st. 1. Kz, činjenično opisano pod stavom I tač. VIII b u izreci prvostepene presude primjenom čl. 45. i 46. Kz osudjuje na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 23.7.2009. godine do 23.10.2009. godine.

- Uvažava se žalba branilaca optuženog T. V. izjavljena u odnosu na krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 1. Kz, pa se ukida presuda Višeg suda u Podgorici Ks br. 3/2010 od 20.6.2011. godine u odnosu na ovo krivično djelo, činjenično opisano u prvostepenoj presudi pod stavom I tač. VI i u tom dijelu predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno sudjenje, dok je žalba tužioca u ovom dijelu za sada bezpredmetna.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Poljgorici Ks br. 3/10 od 20.6.2011. godine, u osudjujućem dijelu optuženi J. V., G. G., V. S., P. S., P. Z., T. V., O. A. i O. Š. oglašeni su krivim za izvršenje krivičnih djela i to optuženi V. za krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 4. u vezi st. 2. Krivičnog zakonika i krivično djelo zloupotreba službenog položaja u produženom trajanju iz čl. 416. st. 3. u vezi st. 1. u vezi čl. 49. Kz kada mu je sud prethodno za navedena krivična djela utvrdio pojedinačne kazne zatvora, a potom osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 3 (tri) mjeseca u koju kaznu mu je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru počev od 24.7.2009. godine do 20.6.2011. godine, optuženog G. G. za krivično djelo protivzakonito posredovanje iz čl. 422. st. 1. Kz u sticaju sa krivičnim djelima primanje mita iz čl. 423. st. 2. Kz činjenično opisanog u stavu I tač. II alineja 2 i primanje mita iz čl. 423. st. 2. Kz činjenično opisanog u stavu I tač. II alineja 3 kada mu je sud prethodno za navedena krivična djela utvrdio pojedinačne kazne zatvora, a potom ga osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 2 (dva) mjeseca, u koju kaznu mu je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru počev od 23.7.2009. godine do 20.6.2011. godine, P. Z. za krivično djelo primanje mita u produženom trajanju iz čl. 423. st. 1. u vezi čl. 49. Kz u sticaju sa krivičnim djelom zloupotreba službenog položaja u produženom trajanju iz čl. 416. st. 3. u vezi st. 1. a sve u vezi čl. 49. Kz kada mu je sud utvrdio pojedinačne kazne zatvora za navedena krivična djela, a potom ga osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine i 10 (deset) mjeseci u koju kaznu mu je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru počev od 23.7.2009. godine do 20.6.2011. godine, optuženog I. V. za krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 2. Kz u sticaju sa krivičnim djelom davanje mita iz čl. 424. st. 1. Kz kada mu je sud prethodno utvrdio pojedinačne kazne zatvora za navedena krivična djela a potom ga osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) mjeseci u koju kaznu mu je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru počev od 23.7. do 23.11.2009. godine, optuženu O. A. za krivično djelo primanje mita u pomaganju iz čl. 423. st. 2. u vezi čl. 25. Kz u sticaju sa krivičnim djelom primanje mita iz čl. 423. st. 2. Kz kada joj je sud prethodno utvrdio pojedinačne kazne zatvora za navedena krivična djela, a potom je osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci u koju tako izrečenu kaznu joj je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 23.7. do 23.11.2009. godine, optuženu V. S. za izvršenje krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl. 416. st. 2. u vezi st. 1. Kz i osudio na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, optuženu P. S. za izvršenje krivičnog djela primanje mita iz čl. 423. st. 2. Kz i osudio na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci u koju kaznu joj je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 23.7. do 11.12.2009. godine i O. Š. za krivično djelo - primanje mita iz čl. 423. st. 1. učinjeno u produženom trajanju u vezi čl. 49. Kz i osudio na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine u koju kaznu joj je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru počev od 23.7.2009. godine do 20.6.2011. godine.

Prvostepeni sud je, a na osnovu čl. 422. st. 6. i čl. 423. st. 7. Kz i čl. 482. Zkp od optuženog J. V. oduzeo novčani iznos od 50,00 eura, od optuženog G. G. iznos od 5.020,00 eura, od optužene P. S. iznos od 100,00 eura, od optuženog P. Z. iznos od 1.560,00 eura od optužene O. A. iznos od 20,00 eura i od optužene O. Š. iznos od 1.900,00 eura, na ime imovinske koristi koju su optuženi pribavili izvršenjem krivičnih djela.

Prvostepeni sud je optužene obavezao da plate stvarne troškove krivičnog postupka solidarno u iznosu od 2062,00 eura kao i troškove sudskog paušala kao posebnog dijela troškova sudskog postupka u iznosu od po 150,00 eura.

U skladu sa odredbom čl. 239. Zkp prvostepeni sud je oštećene uputio da imovinsko pravni zahtjev ostvaruju u parnici.

Nasuprot iznijetom a na osnovu odredbi čl. 373. st. 1. tač. 2. Zkp prvostepeni sud je optužene J. V., G. G., S. B., P. Z. i O. Š. oslobodio od optužbe kojom je bilo predstavljeno da su, i to optuženi J. V. i S. B. izvršili krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 1. Kz, (a što je navedeno u prvostepenoj presudi u oslobadajućem dijelu pdo I), optuženog G. G. da je izvršio krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 2. u vezi čl. 49. Kz (a što je navedeno u oslobadajućem dijelu prvostepene presude pod I), optužene J. V., O. Š. i P. Z. oslobodio od optužbe kojom je bilo predstavljeno da su i to optuženi J. V. i P. Z. izvršili krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl. 416. st. 1. Kz, a optužena O. Š. krivično djelo zloupotreba službenog položaja u podstekavanju iz čl. 416. st. 1. u vezi čl. 24. Kz (a što je sve navedeno u oslobadajućem dijelu

pobijane presude pod III) i optužene J. V. i P. Z. oslobodio od optužbe kojom je bilo predstavljeno da su izvršili krivično djelo zlupotreba službenog položaja iz čl. 416. st. 3. u vezi čl. st. 1. Kz (a što je sve navedeno u oslobadajućem dijelu pobijane presude pod IV).

Protiv prvostepene presude žalbe su blagovremeno izjavili i to:

- Vrhovni državni tužilac-Odeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije i ratnih zločina i to zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 5. i tač. 8. Zkp, povrede Krivičnog zakonika iz čl. 387. st. 3. Zkp, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni u kojoj žalbi predlaže da Apelacioni sud CG ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje,

- branioci optuženog J. V., advokati Đ. M. iz K. i D. Đ. iz P. zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava, a branilac D. Đ. i zbog odluke o krivičnoj sankciji u kojim žalbama predlažu i to branilac Đ. M. da Apelacioni sud CG pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje, a branilac D. Đ. da Apelacioni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati na ponovno sudjenje ili istu preinači na način što će optuženog osloboditi od optužbe,

- branioci optuženog G. G. advokati D. Đ. i D. L. zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakonika i odluke o kazni u kojoj žalbi predlažu da Apelacioni sud pobijanu presudu u odnosu na ovog optuženog ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje ili da istu preinači na način što će optuženog G. G. osloboditi odgovornosti, a optuženi G. G. zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u kojoj žalbi predlaže da Apelacioni sud CG ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje,

- branilac optužene V. S. advokat iz T. N. K., zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u kojoj žalbi predlaže da Apelacioni sud CG pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje radi donošenja pravilne i na zakonu zasnovane odluke,

- branioci optužene P. S. advokat iz K. V. V. i advokat iz K. D. P. i to zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. i st. 2. Zkp, povrede Krivičnog zakonika iz čl. 387. st. 1. tač. 3. Zkp, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o kazni, a branilac D. P. i zbog odluke o oduzimanju imovinske koristi i troškovima krivičnog postupka u kojim žalbama predlažu da Apelacioni sud CG pobijanu presudu u odnosu na ovu optuženu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje,

- branilac optuženog P. Z., advokat iz P. V. V. zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zkp, povrede Krivičnog zakonika iz čl. 387. tač. 3. Zkp i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja u kojoj žalbi predlaže da Apelacioni sud CG pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje,

- branilac optuženog T. V. advokat iz T. N. K. zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakonika i odluke o krivičnoj sankciji u kojoj žalbi predlaže da Apelacioni sud CG pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje,

- branilac optužene O. A. advokat iz P. P. R., zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakonika, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni u kojoj žalbi predlaže da Apelacioni sud CG pobijanu presudu preinači u pogledu krivičnog djela i krivične odgovornosti i optuženu O. A. oslobodi od optužbe za krivična djela koja joj se stavljaju na teret ili da pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje, i

- branioci optužene O. Š. advokati iz P. V. G. i R. Z. kao i sama optužena O. Š. žalbu su izjavili protiv prvostepene presude i to branioci zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakonika i odluke o krivičnoj sankciji u kojoj žalbi predlažu da Apelacioni sud CG pobijanu presudu preinači u odnosu na optuženu O. Š. na način što će je osloboditi od optužbe ili istu ukine i predmet vrati

prvostepenom sudu na ponovno sudjenje ili preinači pobijanu presudu u osudjujućem dijelu na način što će joj izreći blažu kaznu zatvora, a optužena O. Š. u žalbi predlaže da Apelacioni sud CG pobijanu presudu ukine i predmet vrati na ponovni postupak ili pak da je blaže kazni.

Odgovor na žalbu Vrhovnog državnog tužilaštva-Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina izjavili su i to;

- branilac optuženog J. V., advokat iz P. D. Đ. u kojem odgovoru predlaže da Apelacioni sud CG žalbu tužioca odbije kao neosnovanu i potvrdi pobijanu presudu u oslobadjajućem dijelu u odnosu na optuženog J. V.,

- branilac optužene P. S. advokat iz K. V. V. u kojem odgovoru predlaže da Apelacioni sud CG žalbu tužioca izjavljenu protiv presude Višeg suda u Podgorici a u odnosu na ovu optuženu odbije kao neosnovanu,

- optužena S. B. u kojem odgovoru predlaže da Apelacioni sud CG odbije žalbu tužioca izjavljenu na oslobadjajući dio koji se odnosi na optuženu S. B.,

- branioci G. G., advokati D. Đ. i D. L. u kom odgovoru predlažu da Apelacioni sud CG odbije žalbu tužioca izjavljenu na oslobadjajući dio pobijane presude i presudu u tom dijelu, a u odnosu na optuženog G. G. potvrdi.

Vrhovni državni tužilac u aktu Ktž.br.15/12 od 9.2.2012.g. predlaže da se žalba Vrhovnog državnog tužilaštva-Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije i ratnih zločina Kts br. 36/09 od 28.12.2011.godine protiv presude Višeg suda u Podgorici Ks br. 3/2010 od 20.6.2011.godine uvaži, a da se žalbe branilaca okrivljenog J. V., adokata Đ. M. iz Kotora i advokata D. Đ. iz P., žalba okrivljene O. Š. i njenih branilaca advokata G. V. i Z. R. iz P., branioca okrivljene O. A. advokata R. P. iz P., branioca okrivljenih T. V. i V. S., advokata N. K. iz T., branioca okrivljenog P. Z. advokata V. V. iz P., branilaca okrivljene P. S. advokata V. V. iz K. i advokata D. P. iz K., okrivljenog G. G. i njegovih branilaca advokata D. Đ. i D. L. iz P., odbiju kao neosnovane.

Apelacioni sud CG je razmotrio izjavljene žalbe, odgovore na žalbe kao i sve spise ovog krivičnog predmeta te ispitao prvostepenu presudu u granicama propisanim čl.398 Zkp, pa je iz raloga koji slijede odlučio kao u dispozitivu ovog rješenja.

Neosnovano se prije svega žalbom branilaca optužene O. Š. prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zkp, a kada se ističe da je obrazloženje pobijane presude protivrječno, a da je i izreka protivrječna razlozima (mada se u obrazloženju žalbe dalje i detaljnije ne navodi u čemu se sastoji protivrječnost izreke pobijane presude sa obrazloženjem, niti pak u čemu je dato obrazloženje protivrječno) jer ovaj sud ne nalazi da pobijana presuda u odnosu na ovu optuženu sadrži tu bitnu povredu odredbu krivičnog postupka niti pak neke druge na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Kada se u žalbi branilaca optužene, kao i u žalbi same optužene O. Š. ističe da je prvostepeni sud pogriješio kada je zaključio da iz izvedenih dokaza proizilazi da je optužena O. Š. počinila krivično djelo - primanje mita iz čl. 423. st. 1. u produženom trajanju u vezi čl. 49. Kz, a da je ustvari trebao zaključiti da izvedenim dokazima nije dokazano da je ova optužena počinila ovo krivično djelo (u žalbama se u tom dijelu prvostepena presuda pobija zbog pogrešno utvrdjenog činjeničnog stanja konkretno osporavaju se zaključci do kojih je prvostepeni sud došao na osnovu izvedenih dokaza na glavnom pretresu). Po nalaženju Apelacionog suda neosnovano se osporava pravilnost utvrdjenog činjeničnog stanja kao i pravilnost izvedenih zaključaka, a to zbog činjenice što je prvostepeni sud na osnovu dokaza izvedenih na glavnom pretresu i njihove svestrane ocjene utvrdio odlučne činjenice značajne za donošenje pravilne odluke u ovoj krivično pravnoj stvari. Za sva svoja utvrdjenja kako u pogledu dokazne vrijednosti svakog od izvedenih dokaza tako i u pogledu dokazanosti odlučnih činjenica u obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je iznio ubjedljive razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud i koji navedeni razlozi u žalbi ni u čemu nijesu doveli u sumnju. Prije svega i ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio da je optužena O. Š. radnjama navedenim u izreci pobijane presude pod stavom I tačka VIIIa i VIIIb počinila krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 1. u produženom trajanju u vezi čl. 49. Kz.

Prvostepeni sud je pravilno zaključio da je optužena O. Š. početkom maja mjeseca 2009.godine u Kotoru u svojstvu službenog lica samostalnog savjetnika za geodetske poslove u U. za n. P.J.K. primila obećanje poklona od P. R. da u okviru svog službenog ovlaštenja izvrši radnju koju ne bi smjela, a koja se sastojala u brisanju upisanog tereta-zabilješke nelegalne gradnje na nepokretnosti stambenom objektu, a koji je vlasništvo firme "A." B.. Optužena je prihvatila obećanje, a koje je dato od pomenutog lica da sve to preduzme za poklon u iznosu od 500 do 600 eura. Optužena je to učinila iako je znala da se teret, upisana zabilježba-nelegalna gradnja ne smije brisati za objekat izgrađen bez izdate gradjevinske dozvole. Optužena je u svojoj odbrani iznijela da je vršila kontrolu elaborata sačinjenog od privatne geodetske firme za pomenuti objekat kada je utvrdila da izgrađeno potkrovlje nije bilo predviđeno gradjevinskom dozvolom. Prvostepeni sud je takodje pravilno utvrdio da je K. k. donio rješenje kojim je dozvoljeno uctavanje predmetnog gradjevinskog objekta u okviru čega je izvršena etažna razrada sa prizemljem, prvim spratom i potkrovljem, ali ovog puta bez tereta iako za potkrovlje nije postojala gradjevinska dozvola. Kada se ove nesporno utvrdjene činjenice dovedu u vezu sa telefonskim komunikacijama a koje su vodjene između optužene O. Š. i P. R. dana 9.5.2009.godine i po nalaženju ovoga suda pravilan je zaključak prvostepenog suda da je optužena preduzela radnje koje predstavljaju radnju predmetnog krivičnog djela. U tom razgovoru optužena je saopštila P. R. da mu je završeno rješenje, da je teret izbrisan, odnosno da tereta nema više, da se potrudila i da su joj jedva dali rješenje bez tereta kada mu je saopštila kroz "uvijenu" formu da to košta 500 do 600 eura. Upravo je ova optužena kao stručno lice ta koja je opredjeljujuće uticala u U. za n. P.J.K. kada je uctan gradjevinski objekat bez tereta - zabilježbe nelegalne gradnje iako je prilikom kontrole elaborata za taj objekat jasno utvrdila da je potkrovlje istog izgrađeno bez gradjevinske dozvole. Zbog iznijetog i ovaj sud nalazi neosnovanu odbranu optužene koja je objašnjavala da je razgovor između nje i P. R. u kojem su pominjani 500 do 600 eura vođen u vezi cijene za neko zemljište.

Prvostepeni sud je takodje pravilno utvrdio da je optužena dana 19. maja 2009.godine, a u istom svojstvu primila obećanje poklona od R. D. da u okviru svog službenog ovlaštenja izvrši radnju koju bi morala izvršiti, izdat list nepokretnosti. Ove činjenice su takodje utvrdjene iz telefonske komunikacije koju je optužena imala sa R. D. dana 19.5.2009.godine. U tom razgovoru jasno je R. D. obećala poklon koji je takodje jasno kao poklon prihvatila optužena na koji način je počinila i ovu radnju koja ulazi u sastav predmetnog krivičnog djela.

Optužena O. Š. je takodje u junu mjesecu 2009.godine, a u istom svojstvu kao u prethodnim slučajevima, primila poklon od Đ. I. da u okviru svog službenog ovlaštenja izvrši radnju koju bi morala izvršiti - upis gradjevinskog objekta na način što je na njegov zahtjev da za jednog njegovog klijenta izvrši upis gradjevinskog objekta u Prčnju i etažnu razradu uz obećanje poklona od 500 do 600 eura izvršila traženu službenu radnju nakon čega je Đ. I., a ispunjavajući postignuti dogovor i svoju obavezu dao joj obećani poklon novca u iznosu od 500 eura. Sve iznijeto je takodje pravilno utvrdjeno od strane prvostepenog suda iz iskaza svjedoka Đ. I. koji je objasnio kako se u junu mjesecu dogovorio sa optuženom O. Š. da mu pomogne oko upisa stambene cjeline i etažne razrade za jednog njegovog klijenta kako joj je, a pošto je preuzeo traženo rješenje ostavio 500 eura na radni sto pored računara na ime časti. Da je optužena primila poklon od Đ. I. da bi postupila na opisani način prvostepeni sud je pravilno zaključio pošto je prethodno iznijeti svjedočki iskaz Đ. I. doveo u vezu sa sadržinom telefonske komunikacije obavljene između optužene i ovog svjedoka te optužene O. Š. i optužene P. S.. Dan prije nego je podnio zahtjev Đ. I. je pozvao optuženu O. kada joj govori "a jesi li pogledala one papire, je li sad u redu sve ono..., ajde Š. života ti... pa oko cifre to mi moraš kazat znaš..., navratću ja sutra ujutru...da se dogovorimo i da mi to odradiš što brže života ti". Ovaj razgovor i predlog da se za posao da novac je prihvatila i odobrila optužena jer je nakon toga i sama pozvala Đ. kada je ovaj, a nakon kratkog razgovora pita "nego mene samo interesuje ovaj kolika je taksa, da li je 600, 700, 800 što ja znam, 6,7,8,9,10.... samo me interesuje to i onda dogovorimo, završimo i ja ovaj platim te takse i voljna rabota" nakon čega je optužena odgovorila "dobro, ali mi donesi taj zahtjev obavezno odmah". Sve iznijeto jasno ukazuje da se ne radi ni o kakvoj taksi posebno što se taksa ne plaća u katastru, već se radi o novcu koji je obećan i koji je prihvaćen od strane optužene da se preduzme radnja koja bi se inače morala izvršiti u okviru službene dužnosti. Posao geodeta u katasru je usko povezan sa poslovima pravnika u katastru koji vode upravni postupak i donose upravna rješenja. Geodeta je taj službenik koji u slučaju kada je podniet zahtjev stranke za upis i etažnu razradu gradjevinskog objekta kontroliše geodetski nalaz koje stranke moraju priložiti na

osnovu čega upisuje građevinski objekat sa svim podacima u spisak prijava, promjena na osnovu čega pravnik potom donosi upravno rješenje. Kod tako utvrdjenog činjeničnog stanja i ovaj sud nalazi da je pravilan zaključak prvostepenog suda da je optužena primila poklon od Đ. I. da bi u okviru svog službenog ovlaštenja izvršila radnju koju bi morala izvršiti odnosno upisala predmetni građevinski objekat na osnovu priloženog elaborata i potrebne dokumentacije na osnovu čega je potom i donijeto upravno rješenje.

Dalje je takodje na isti način utvrdjeno da je optužena u istom svojstvu dana 15. juna 2009. godine primila poklon od S. J. zvanog "M. M." da u okviru svog službenog ovlaštenja izvrši radnju koju bi morala izvršiti - upis u katastar nepokretnosti građevinskog objekta u izgradnji jednog ruskog državljanina, a čije interese je zastupao pomenuti S. J.. Optužena je ovom prilikom primila 500 eura. I u ovom slučaju prvostepeni sud je sve nesporno utvrdio, a na osnovu telefonske komunikacije od 15.6.2009. godine koja se odvijala između optužene O. i S. J. kada je između ostalog u tom razgovoru S. kazao optuženoj "poslaću maloga i 500 će biti do tamo".

Konačno prvostepeni sud je takodje pravilno utvrdio da je optužena O. Š. u istom svojstvu (samostalni savjetnik za geodetske poslove) primila obećanje poklona da u okviru svog službenog ovlaštenja izvrši radnju koju ne bi smjela izvršiti - izmještanje ucrtanog javnog puta u naselju Dobrota u Kotoru sa nepokretnosti koja je vlasništvo K. V. da bi nakon što je preduzela određene radnje primila od K. V. poklon u novcu od 400,00 eura. I po nalaženju ovoga suda prvostepeni sud je pravilno zaključio da novac u iznosu od 400,00 eura nije bio namijenjen plaćanju usluga koje je preduzela privatna geodetska firma već za optuženu O. Š. i njene usluge koje je učinila u iznjetom pravcu. Sve ovo potvrđuje telefonski razgovor koji je vođen između K. V. i optuženog T. kada je K. optuženog T. kao svog prijatelja pitao da njemu da novac u iznosu od 400,00 eura da bi ga on predao optuženoj kada mu T. odgovara "bolje bi bilo da ti to njoj dadneš", a što je ovaj u skladu sa tim uputom i uradio predajući joj novac u iznosu od 400,00 eura u njenoj kancelariji. O tome je K. obavijestio optuženog T. porukom od 5.5.2009. godine sledeće sadržine "dao sam onoj".

Kod ovako utvrdjenog činjeničnog stanja ostali navodi iz žalbi branioca optužene O. Š. i optužene O. Š., a koji su u istom pravcu su bez značaja za drugačiju odluku suda.

Na tako pravilno utvrdjeno činjenično stanja, a po utvrdjenju ovoga suda prvostepeni sud je pravilno primijeno Krivični zakonik kada je radnje optužene O. Š., a bliže navedene u izreci pobijane presude u osudjujućem dijelu pravno kvalifikovao kao krivično djelo primanje mita u produženom trajanju iz čl. 423. st. 1. u vezi čl. 49. Kz pa ni Krivični zakonik nije povrijedjen na štetu optužene a što se navodi u žalbama branioca optužene i optužene i o čemu ovaj sud vodi računa po službenoj dužnosti.

Vrhovni državni tužilac-Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina je u ovom dijelu izjavio žalbu zbog odluke o kazni zbog kog žalbenog osnova žalbu su izjavili i branioci optužene O. Š., a iz obrazloženja žalbe koju je podnijela lično optužena O. Š. se vidi da je ona takodje podnešena i zbog ovog žalbenog osnova pa je Apelacioni sud ispitujući odluku o kazni utvrdio da je prvostepeni sud prilikom odlučivanja o kazni imao u vidu sve činjenice koje utiču da kazna bude manja ili veća, a predviđene članom 42. Kz. Tako je na strani optužene O. Š. kao olakšavajuće okolnosti utvrdio i cijenio njene porodične prilike kada je našao da je majka dvoje djece, a od otežavajućih okolnosti je utvrdio i cijenio broj radnji koje čine zakonsku konstrukciju produženog krivičnog djela. Imajući u vidu ove utvrdjene okolnosti i ovaj sud nalazi da je izrečena kazna zatvora u odnosu na ovu optuženu potrebna, ali i dovoljna radi ostvarivanja svrhe kažnjavanja predviđene čl. 32. Kz, a u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija predviđena čl. 4. Kz zbog čega nijesu u pravu tužilac kada se zalaže za strožije kažnjavanje, niti pak branioci i optužena kada se zalažu za blaže kažnjavanje.

Apelacioni sud CG je uvažio žalbu Vrhovnog državnog tužioca - Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina kao i žalbe branilaca optuženih J. V. i G. G. kao i žalbu optuženog G. G., jer je našao da se u svim ovim žalbama osnovano pobija prvostepena presuda u odnosu na ove optužene zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zko jer je izreka pobijane presude protivrječna sama sebi i razlozima, a i dati razlozi su međusobno protivrječni što je u tom dijelu čini nerazumljivom i zbog čega se za sada ne može ispitati, a u odnosu na optuženog G. G. počinio bitnu povredu odredaba krivičnog

postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 5. Zkp-a, za radnje opisane pod sta. I tač. II izreke pobijane presude u osudjujućem dijelu.

Tako je prvostepeni sud u osudjujućem dijelu pobijane presude, i u odnosu na optuženog J. V. u dijelu pod stavom I tač. I naveo da je ovaj optuženi kao službeno lice u U. za n. PJ K. primio poklon od P. R. da u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši radnju koju ne bi smio izvršiti - hitno i preko reda riješi zahtjev stranke za uknjižbu prava vlasništva na nepoketnosti uzeo taj predmet prioritarno u rad iako nije hitne prirode, potpisao doneseno rješenje pri čemu je za izvršenu službenu radnju od P. R. primio poklon u novcu u iznosu od 50,00 eura. Taj činjenični opis prvostepeni sud je pravno kvalifikovao kao krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 4. u vezi st. 2. Kz. Opis radnje optuženog, a kako je dat u osudjujućem dijelu pobijane presude ukazuje na to da je optuženi kao službeno lice primio poklon da u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši službenu radnju koju ne bi smio izvršiti, a što odgovara pravnoj kvalifikaciji iz čl. 423. st. 1. Kz, a ne kako je to prvostepeni sud naveo član 423. st.4. u vezi st. 2. Kz što je jedno sa drugim protivrječno i nerazumljivo. Prvostepeni sud je a u okviru obrazloženja pobijane presude koje obrazloženje se odnosi na navedene radnje optuženog J. V., a na strani 116. u trećem pasusu takodje iznio da je nesumnjivo utvrdio sve kako je navedeno u činjeničnom opisu radnje optuženog da bi nakon toga iznio da je to sve utvrdio iz iskaza P. R. datog u prethodnom postupku u kome je ona jasno, precizno i određeno navela da je, a nakon što je podnijela zahtjev za uknjižbu zamolila optuženog J. koji joj je inače prijatelj da potpiše predmetno rješenje što je ovaj i učinio, te da je par dana nakon toga srela na ulicu optuženog i častila ga 50,00 eura jer je smatrala da treba da ga časti. Dakle, prvostepeni sud u obrazloženju prvo navodi da je utvrdio da je optuženi J. V. primio poklon da u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši službenu radnju koju ne bi smio, da bi nakon toga iznio zaključak da je on kao službeno lice poslije izvršenja službene radnje, a u vezi sa njom primio poklon od P. R. što je jedno sa drugim protivrječno, a protivrječno je i sa izrekom pobijane presude u navedenom dijelu, a sve je opet protivrječno i sa zaključcima suda sa 117. strane obrazloženja što pobijanu presudu u tom dijelu čini nerazumljivom i zbog čega se za sada ne može ispitati, a što predstavlja bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zkp.

Osnovano se žalbama branilaca optuženih J. V. i P. Z. pobija prvostepena presuda zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zkp, a kada se navodi da je izreka pobijane presude nerazumljiva u osudjujućem dijelu pod stavom I tač. IX alineja 1 do 4 te kada se još navodi da je izreka pobijane presude protivrječna obrazloženju i zbog čega se za sada ne može ispitati. Prvostepeni sud je u izreci pobijane presude pod stavom I tač. IX alineja 1 naveo da su optuženi J. V. i P. Z. u istom svojstvu kao pod tač. 1 u U. za n. PJ K. iskorišćavanjem svog službenog položaja i prekoračenjem granica svog službenog ovlašćenja pribavili drugom korist. Međutim nije jasno o kojoj tački je riječ kada se navodi "kao pod tač. I" jer prvostepeni sud u presudi radnje optuženih označava stavom, tačkom i alinejom, a pod tačkom I je označen samo optuženi J. V. gdje se uopšte ne pominje ime optuženog P. Z.. Pored toga prvostepeni sud u istom dijelu navodi da su optuženi postupali protivno članu 70. st. 2. Zakona o uređenju prostora i izgradnje objekata, a kada određuje vrijeme postupanja optuženih navodi da je to dan 11.12.2007.godine. Međutim, Zakon o uređenju prostora i izgradnje objekata donešen je znatno kasnije 31.7.2008.godine, a stupio je na snagu 22.8.2008.godine pa nije jasno kako su optuženi mogli postupati protivno zakonu koji nije bio donešen u vrijeme koje im se stavlja na teret. Prvostepeni sud je u istom dijelu naveo da su optuženi iskorišćavanjem svog službenog položaja i prekoračenjem granica svog službenog ovlašćenja pribavili drugom korist nakon čega navodi način na koji su pojedinačno optuženi to preduzeli. Međutim, iz navodjenja tog načina odnosno radnji izvršenja krivičnog djela u odnosu na oba optužena uopšte nije jasno koje se radnje odnose na radnje koje su u okviru njihovog službenog položaja i koji položaj su iskoristili niti pak radnje koje su van granica njihovog službenog položaja i koje su preduzeli na koji način bi prekoračili granice svog službenog ovlašćenja. Prvostepeni sud je u tom dijelu još naveo da je parcelacija gradjevinskog zemljišta koje je u pitanju izvršena suprotno važećem urbanističkom planu D. i etažna razrada objekata bez izdate upotrebne dozvole. Međutim, sud je u obrazloženju pobijane presude naveo između ostalog da je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka M. M. koji je na direktno pitanje suda na osnovu čega se L. V. upisala na zemljištu koje je u vlasništvu Đ. B. P. i M. V. B., te što je poslužilo kao osnov za taj upis iznio "osnova za upis je bila parcelacija po DUP-u kada su formirane katastarske parcele na koje su izgrađena dva objekta, a da na zemljištu ispod objekata gdje su prethodno bili vlasnici Đ. P. i M. B. su isti i dalje vlasnici (suvlasnici)". Vještak je dalje objasnio da postoje urbanističke saglasnosti i gradjevinske dozvole. Dakle, vještak je naveo

da postoji detaljni urbanistički plan D. te da je postojala urbanistička saglasnost i građevinska dozvola. Navodi iz izreke pobijane presude u navedenom dijelu su protivrječni onome što se navodi u obrazloženju, a protivrječnost je znatna i odnosi se na odlučne činjenice što pobijanu presudu u ovom dijelu čini nerazumljivom i zbog čega se za sada ne može ispitati. Po nalaženju ovoga suda prvostepeni sud je počinio istu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka u osudjujućem dijelu pobijane presude u odnosu na optuženog J. V. i P. Z., a što se navodi pod stavom I tač. IX alineja 2 i u kom pravcu postoje žalbe, jer je izreka pobijane presude kao i obrazloženje u tom dijelu nejasna i nerazumljiva zbog čega se za sada ne može ispitati.

Prvostepeni sud navodi da su optuženi 5. februara 2008. godine iskorišćavanjem svog službenog položaja i prekoračenjem granice svog službenog ovlašćenja pribavili drugom imovinsku korist u iznosu preko 30.000,00 eura na način što su odlučujući u upravnom postupku po zahtjevu Č. V. donošenjem rješenja dozvolili ispravku upisa vlasništva na nepokretnostima evidentiranim u list nepokretnosti KO M. na katastarskoj parceli sa imena upisanih suvlasnika Č. M., D. i G. sa po 1/3 idealnog dijela sve na ime i u korist Č. V. i to u cjelini pa je u katastru i izvršen upis prava vlasništva na ime Č. V. kao jedinog vlasnika. Iz iznijetog nije jasno koje radnje su optuženi preduzeli u okviru službenog ovlašćenja, a koje prekoračenjem granica službenog ovlašćenja. Prvostepeni sud je dalje naveo da rješenje o nasljedivanju od 13.12.1957. godine, a koje je priložio uz zahtjev Č. V. nije sadržalo podatke o identifikaciji nepokretnosti koji su potrebni za upis prava vlasništva u katastru nepokretnosti pa su time Č. V. pribavili protivpravnu imovinsku korist na štetu Č. M., D. i G.. Međutim, nije jasno ni iz izreke, a posebno ni iz obrazloženja koji podaci o identifikaciji nepokretnosti su nedostajali za upis prava vlasništva u predmetnom rješenju o nasljedivanju te kako je zbog nedostatka tih podataka došlo do imovinske štete. Optuženi su u svojim odbranama iznijeli da je na osnovu rješenja o nasljedivanju Č. V. bio upisan kao vlasnik u zemljišnim knjigama međutim, da je on predmetne nekretnine prodao Č. D. ugovorom od 6.9.1960. godine nakon čega se Č. D. uknjižio kao vlasnik po rješenju o uknjižbi Osnovnog suda Kotor Dn. br. od 29.12.1960. godine. Pored toga optuženi su dalje naveli da je na osnovu istog rješenja u katastar nepokretnosti vlasništvo na predmetnim nepokretnostima upisano sa Č. D. na njegove sinove u novom katastru nepokretnosti. Optuženi su još u odbranama iznijeli da je Č. V. dana 20.10.2007. godine i 10.12.2007. godine podnio zahtjev za upis vlasništva na predmetnim nepokretnostima kada je kao osnov za upis podnio rješenje o nasljedivanju iz 1957. godine i kada je priključio da je ugovorom o prodaji predmetne nepokretnosti prodao Č. D. koji se rješenjem o uknjižbi na istim nepokretnostima uknjižio. Službenici, pa i optuženi (po odbranama optuženih) nisu imali saznanja u vezi iznijetih činjenica zbog čega je Č. V. doveo u zabludu obradivače predmeta koji nije znao da je predmetna nepokretnost otudjena, a to nije mogao ni znati jer se u spisima niti pak u zbirci isprava katastra u Kotoru nije nalazio ugovor Dn Rješenje o uknjižbi kupca. Kod ovakvog stanja stvari prvostepeni sud je u vezi ovih činjenica i posebno odbrane optuženih morao iznijeti svoje stanovište i dati određene zaključke, jer se radi o odlučnim činjenicama, a kako to nije učinio u obrazloženju pobijane presude nije dao razloge o odlučnim činjenicama što kako je iznijeto pobijanu presudu u tom dijelu čini nerazumljivom i zbog čega se za sada ne može ispitati.

Istu povredu odredaba krivičnog postupka sud je počinio i u dijelu osudjujuće presude pod stavom I tač. IX alineja 3 jer je sud naveo da su optuženi iskorišćavanjem svog službenog položaja i prekoračenja granica svog službenog ovlašćenja pribavili drugom imovinsku korist preko 30.000,00 eura na način što su u upravnom postupku po zahtjevu M. V. donijeli zaključak o ispravci rješenja suprotno odredbama čl. 216. st. 1. i 2. Zakona o opštem upravnom postupku i čl. 124. Zakona o državnom premjeru i katastru nepokretnosti na koji način su umalili pravo vlasništva V. G. na koji način su na njegovu štetu pribavili V. S. i V. S. protivpravnu korist. I u ovom dijelu nije jasno da li su optuženi navedenim radnjama iskoristili svoj službeni položaj ili su prekoračili granice svog službenog ovlašćenja, a potom u obrazloženju pobijanog rješenja prvostepeni sud nije dao razloge na koji način je učinjena šteta V. G., a kako je pribavljena protivpravna imovinska korist V. S. i V. S.. Optuženi su u svojim odbranama iznijeli da stoji činjenica da su zaključkom od 26.12.2008. godine ispravljena dva rješenja od 15.10.2007. godine, ali da je na taj način ispravljen nepravilan upis vlasnika na predmetnom zemljištu i osujećen pokušaj oduzimanja zemljišta V. S.. Navedenim zaključkom ispravljen je nepravilan upis na nepokretnostima koje su vlasništvo V. S.. Pomenutim zaključkom vraćeno je stanje upisa stanja vlasništva na V. S. zbog čega mu i nije mogla biti pribavljena protivpravna imovinska korist. Zaključkom je ispravljen nezakonit upis nastao donošenjem rješenja od 3.6.2007. godine (rješenje br. Up) kojim rješenjem je bila dozvoljena uknjižba G. V. na katastarskoj parceli i KO K. u cjelini, a to znači i na jednoj polovini dijela na kojoj je do tada bio upisan V. S.. Radilo se o grešci jer V. S. nikada nije otudjio

navedene nepokretnosti pa je sledstveno tome greškom izbrisan kao vlasnik sa svoje imovine, a po rješenju od 3.6.2007. godine. Optuženi su dalje naveli da je V. G. cjelokupnu imovinu u jednoj polovini koja njemu pripada i u jednoj polovini (drugoj polovini) koja pripada V. S. prodao V. S.. Da bi se ispravile navedene greške optuženi (po odbrani optuženog J.) optuženi J. je naložio donošenje zaključka o ispravci i elektronsku promjenu, a sve na vlasničko stanje od prije rješenja od 3.6.2007. godine. Optuženi su u odbrani naveli da na taj način nikome nije pričinjena šteta već su optuženi kao službeni lica spriječili da se V. S. nezakonitim radnjama oduzme imovina vrijedna 170.000 eura. Stoji činjenica kako se u odbranama navodi da je predmetna ispravka trebala biti izvršena rješenjem a ne zaključkom ali to nikako ne znači da zbog toga optuženi čine predmetno krivično djelo. Imajući u vidu iznijetu odbranu ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud bio dužan izvršiti provjeru iznijetih odbrana te u obrazloženju pobijane presude dati valjane razloge i posebno iznijeti konačne zaključke da li je došlo do nezakonitog upisa u katastru nepokretnosti imovine čiji je vlasnik bio V. S. na V. G. što je odlučna činjenica radi razjašnjenja ove krivično pravne stvari.

Prvostepeni sud je počinio istu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zkp u osudjujućem dijelu pobijane presude pod stavom I tač. IX alineja 4 jer i u tom dijelu nije jasno kojim radnjama su optuženi iskoristili svoj službeni položaj a kojim radnjama prekoračili granice svog službenog ovlaštenja kada su pribavljali drugom protivpravnu imovinsku korist što izreku presude čini nerazumljivom i zbog čega je u tom dijelu pobijana presuda morala biti ukinuta.

Osnovano se takodje žalbama ukazuje da je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 5., odnosno da je prvostepeni sud prekoračio optužnicu u smislu čl. 369. st. 1. Zkp

Prvostepeni sud je optuženog G. G. u osudjujućem dijelu presude u dijelu pod stavom I tač. II alineja 1 oglasio krivim za izvršenje krivičnog djela protivzakonito posredovanje iz čl. 422. st. 1. Kz gdje je u činjeničnom opisu djela između ostalog naveo da je optuženi kao službeno lice u U. za n. primio poklon u iznosu od 4.000,00 eura od G. I. da koristeći svoj službeni položaj posreduje da se izvrši službena radnja koja bi se inače morala izvršiti riješi zahtjev G. R. u upravnom predmetu br. i to kod optuženih J. V. i S. B. kao službenika K. K.. Međutim, optužnicom nadležnog tužioca ovom optuženom na teret nije bilo stavljeno to krivično djelo. Stavom II optužnice optuženom J. V. i S. B. na teret je bilo stavljeno da su izvršili krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 1. Kz, a optuženom G. G. da je izvršio isto krivično djelo, ali učinjeno putem pomaganja. Nasuprot tome, a kako je iznijeto prvostepeni sud optuženog G. G. nije oglasio krivim za krivično djelo za koje ga je optužio nadležni tužilac već je pored nove pravne kvalifikacije optuženom na teret stavio novo krivično djelo što podrazumijeva da je u činjenični opis stavio novu radnju izvršenja krivičnog djela što znači unio je nove elemente koji predstavljaju biće sasvim drugog krivičnog djela od onoga za koje je optužen. Imajući u vidu navedeno prvostepeni sud je povrijedio objektivni identitet optužbe zbog čega je i počinio ovu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka i zbog čega je pobijana presuda morala biti ukinuta. Prilikom ponovnog odlučivanja, a u vezi krivičnog djela koje se stavom II optužnicom na teret stavlja optuženom G. G., prvostepeni sud će imati u vidu da je nadležni tužilac u žalbi izjavljenoj na prvostepenu presudu u tom dijelu žalbu izjavio u korist optuženog G. G..

Osnovano se u žalbama prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zkp, a kada se navodi da je izreka pobijane presude nerazumljiva u osudjujućem dijelu u odnosu na optuženog G. G., a što je sve navedeno pod stavom I tač. II alineja 2 i 3. Naime, prvostepeni sud je optuženog G. G. oglasio krivim za izvršenje dva krivična djela - primanje mita iz čl. 423. st. 2. Kz, a tužilac je stavom III optužnice ovom optuženom stavio na teret izvršenje jednog krivičnog djela primanje mita iz čl. 423. st. 2. Kz učinjenog u produženom trajanju u vezi čl. 49. Kz. Pored iznijetog prvostepeni sud je optuženog G. G. u oslobadajućem dijelu presude u stavu I tač. II alineja 1 do 4 oslobodio od optužbe kojom je bilo predstavljeno da je izvršio krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 2. u vezi čl. 49. Kz pa je nejasno da li je sud ovog optuženog oglasio krivim za krivično djelo za koje je bio optužen, a to je krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 2. učinjenog u produženom trajanju u vezi čl. 49. ili ga je za to isto krivično djelo oslobodio, odnosno nije jasno kako ga je oglasio krivim za dva krivična djela primanje mita iz čl. 423. st. 2. učinjenih u produženom trajanju u vezi sa čl. 49. Kz.

Osnovano se u žalbi branioca optuženog G. G. kao i u žalbi optuženog G. G. ističe da je

prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zkp, odnosno da nije naveo razloge o odlučnim činjenicama, a u vezi radnje izvršenja krivičnog djela činjenično opisanog u izreci pobijane presude u osudjujućem dijelu pod stavom I tač. II alineja 2 i 3. Naime, prvostepeni sud je optuženog G. G. oglasio krivim zato što je kao službeno lice geometar u U. za n. K. primio poklon od Č. D. da u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši radnju koju bi morao izvršiti kada se izmedju ostalog navodi da izradi katastarski elaborat. U obrazloženju pobijane presude, a u vezi te radnje prvostepeni sud je naveo izmedju ostalog da je optuženi G. G., a sprovodeći postignuti dogovor, a to je da preduzme radnju koju bi morao preduzeti izradio katastarski elaborat za nepokretnosti na lokaciji Sv. V., KO D. 1 kada je od Č. D. i primio 1.000,00 eura kao dio novca u iznosu od 5.000,00 eura koji je dogovoren za preduzimanje ove radnje. Dalje je sud naveo da je optuženi pristupio izradi katastarskog elaborata na osnovu preklapanja starih i novih geodetskih mapa i druge službene dokumentacije U. za n.. Medjutim, optuženi G. G. je u svojoj odbrani, a u vezi iznijetih činjenica naveo da on nikada, a posebno ne u vremenu koje mu se stavlja na teret (februar 2009.godine) nije imao ovlašćenja da u okviru svog službenog ovlašćenja sačinjava katastarske elaborate za bilo koju nepokretnost već da je to isključivo bilo u nadležnost i to do 2008.godine posebne sekcije G. Z. RCG, a od 2008. godine u nadležnost ovlašćenih agencija. Tom prilikom optuženi je naveo da je to sve regulisano i Zakonom o državnom premjeru i katastru nepokretnosti ("Službeni list br. 29/07") kojim je propisano da počev od 2.6.2008.godine da geodetske radove pa i izradu katastarskog elaborata obavljaju privredna društva, druga privredna lica i preduzetnici koji su registrovani za izvodjenje ovih radova i imaju licencu za rad te da potvrdu takve njegove odbrane čini i obavještenje koje se nalazi u spisima predmeta br. od 27.5.2008.godine. Imajući u vidu ovakvu odbranu optuženog prvostepeni sud je bio dužan na glavnom pretresu istu provjeriti izvodjenjem potrebnih dokaza, a potom u obrazloženju pobijane presude u skladu sa odredbom čl. 379. st. 7. Zkp detaljno iznijeti odbranu optuženog, dovesti je u vezu sa izvedenim dokazima, a potom dati jasne razloge zašto smatra da je optuženi kao službeno lice kao geometar u U. za n. P.J.K. u okviru svog ovlašćenja imao i izradu katastarskih elaborata i posebno da iznese koju je to službenu dokumentaciju optuženi koristio prilikom ostvarivanja dogovora sa Č. D. i konačno koje je radnje u tom pravcu preduzeo. Radi se o odlučnim činjenicama za razraštjenje ove krivično pravne stvari pa kako ih sud nije naveo to je i počinio navedenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka.

U vezi stava I tač. II alineja 3 prvostepeni sud takodje nije dao razloge o odlučnim činjenicama. Optuženi je u svojoj odbrani iznio da ne spori da je preduzeo sve što mu se stavlja na teret uz ogradu (izuzetak) da te radnje nije preduzeo u okviru svog službenog ovlašćenja jer on nije u okviru svojih radnih zadataka bio nadležan za izdavanje kopija planova već su to nadležnosti službenika odnosno geometara V. a T. i R. N.. Konačno u odbrani je iznio da je kopiju plana, a koja se njemu na teret stavlja izradio T. V., a on je, a imajući u vidu da je sa Đ. B. poznanik on je samo učinio najobičniju uslugu, a koja se sastojala u popunjavanju formulara, uplate takse i preuzimanja kopija plana. Prvostepeni sud je imajući u vidu ovakvu odbranu istu morao provjeriti a posebno u vezi nje je morao dati svoje stanovište i opredijeljeno iznijeti zašto takvu odbranu ne prihvata.

Osnovano se žalbom branioca optužene V. S. prvostepena prasuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zkp, a kada se navodi da pobijana presuda nema razloga o odlučnim činjenicama. Prvostepeni sud je u obrazloženju pobijane presude (strana 123. zadnji pasus i stana 124.) naveo da je optužena V. S. kao zaposlena u katastru K. na poslovima provodjenja katastarskih promjena izvršila promjenu uknjižbe prava vlasništva na katastarskoj parceli br. KO G. i umjesto prava vlasništva P. R. na 1/18 idealnog dijela upisala pravo vlasništva na ime K. N. iako je bila svjesna da na taj način iskorišćava svoj službeni položaj i prekoračuje granice svog službenog ovlašćenja pri čemu je bila svjesna da na taj način pribavlja K. N. korist odnosno nanosi štetu nasljednicima pokojnog P. R. i to u iznosu od preko 3.000,00 eura (tačno 25.689,97 eura). Medjutim, prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude, a konačno ni u izreci pobijane presude nije naveo o kojim nasljednicima je riječ. Ovo je odlučna činjenica imajući u vidu da je K. N. kao svjedok u svom svjedočkom iskazu iznio da je predmetnu nepokretnost kupio od jedinog nasljednika P. R., Z. F. te da je u određenom vremenskom periodu i sam bio upisan kao vlasnik predmetne nepokretnosti. U vezi iznijetog prvostepeni sud je dužan tačno utvrditi kada je rješenje Up. br. od 16.9.2005.godine postalo konačno u upravnom postupku, a kada je postalo pravosnažno, te koji značaj ta činjenica ima u odnosu na pričinjenu štetu. Imajući u vidu iznijeto prvostepeni sud je ne navodeći ove odlučne činjenice počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, jer nije dao razloge o

odlučnim činjenicama zbog čega je pobijana presuda u tom dijelu nerazumljiva i zbog čega se za sada ne može ispitati.

Osnovano se u žalbama branilaca optužene P. S. i O. A. prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zkp, a kada se navodi da je izreka pobijane presude nerazumljiva u osudjujućem dijelu u odnosu na obje optužene, a što se sve navodi pod tač. I st. IV, a u odnosu na O. A. i pod tač. I st. VII. Izreka pobijane presude pod st. I tač. IV je nerazumljiva jer se u istoj prvo navodi da je početkom maja mjeseca 2009. godine optužena P. S. kao službeno lice u U. za n. K. u svojstvu samostalnog savjetika primila poklon od K. S. da u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši radnju koju bi morala izvršiti, a da joj je okrivljena O. A. takodje kao službeno lice u K. K. u svojstvu arhivara pomogla u primanju poklona da bi se nakon toga navelo da je optužena O. A. telefonom pozvala K. S. tražeći od njega da dodje u službu katastra i u kancelariji br. uzme rješenje od okrivljene P. S. i da joj da novac u iznosu od 100,00 eura koji je postupio po njenom uputstvu i okrivljenoj P. S. nakon prijema rješenja dao novac za izvršenu službenu radnju. Dakle, nije jasno da li su optužene počinile krivno djelo iz čl. 423. st. 2. Kz, a optužena O. A. putem pomaganja ili krivično djelo iz čl. 423. st. 4. u vezi st. 2. Kz optužena P. S., odnosno to djelo putem pomaganja optužena O. A.. Pored toga u pobijanom dijelu prvostepene presude nije navedeno da li je optužena O. A. u svojstvu službenog lica umišljajno pomagala optuženoj P. S. u primanju poklona, odnosno primanju mita. Zbog iznijetih nerazumljivosti pobijana presuda se u tom dijelu ne može za sada ispitati.

Prvostepeni sud je počinio istu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, jer je izreka pobijane presude nerazumljiva u odnosu na optuženu O. A. a što se sve navodi pod stavom I tač. VII. I u ovom slučaju prvostepeni sud prvo navodi da je optužena O. A. u istom svojstvu primila poklon od P. R. da u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši radnju koju bi morala izvršiti odnosno izda list nepokretnosti da bi se nakon toga navelo da je P. R., a pošto je primila list nepokretnosti br. optuženoj O. A. dala novac u iznosu od 20,00 eura. Dakle i u ovom slučaju se sa sigurnošću ne može utvrditi da li je optužena počinila krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 4. u vezi st. 2. Kz kako je to prvostepeni sud pravno kvalifikovao, ili pak krivično djelo iz čl. 423. st. 2. Kz kako se to opisuje u prvom dijelu izreke pobijane presude u navedenom dijelu. Ova nerazumljivost je takvog obima i značaja da se pobijana presuda za sada u tom dijelu ne može ispitati.

Osnovano se žalbom branilca optuženog P. Z. advokata V. V. prvostepena presuda u osudjujućem dijelu pod stavom I tač. IX alineja 1 do 4 pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zkp ali je sud u vezi ove povrede iznio razloge i objašnjenja u vezi žalbi branilaca optuženog J. V. te sve što je tamo rečeno važi i u vezi povreda koje je prvostepeni sud počinio a u vezi optuženog P. Z. u tom dijelu o čemu se posebno neće iznositi stanovište.

Nasuprot tome neosnovano se žalbom branioca optuženog P. Z. pobija prvostepena presuda u osudjujućem dijelu pod stavom I tač. V alineja 1 do 9, a kada se ističe da je izreka pobijane presude nerazumljiva jer ovaj sud ne nalazi da pobijana presuda sadrži tu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka na koju se ukazuje u žalbi niti pak neke druge na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Branilac optuženog P. Z. nerazumljivost, a u vezi izreke pobijane presude u osudjujućem dijelu pod stavom I tač. V alineja 1 i 2 vidi u tome što sud nije naveo sadržinu odredbi čl. 86. i 87. Zakona o državnom premeru i katastru nepokretnosti pa je izostalo navodjenje u čemu se konkretno sastoji nepostojanje pravnog osnova odnosno zabrane ili ograničenja i sličnih podataka. Po nalaženju Apelacionog suda u činjeničnom opisu izreke pobijane presude prvostepeni sud je naveo sve što je bilo potrebno u vezi bića krivičnog djela primanje mita iz čl. 423. st. 1 Kz. Naime, ovo krivično djelo čini službeno lice koje zahtijeva ili primi poklon ili drugu korist ili koje primi opećanje poklona ili druge koristi za sebe ili drugog da u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši službenu radnju koju ne bi smjelo izvršiti ili da ne izvrši službenu radnju koju bi moralo izvršiti. Dakle, radi se o potpunoj normi kojoj nije potrebno dodavati blanketni propis pa je po nalaženju ovoga suda to što je prvostepeni sud naveo odredbe Zakona o državnom premeru i katastru nepokretnosti je bez značaja za opis radnje optuženog. Prvostepeni sud je u navedenom dijelu jasno naveo da je optuženi primio poklon u svojstvu službenog lica da u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši radnju koju ne bi smio izvršiti, a to je donošenje rješenja o upisu prava vlasništva na nepokretnosti, a u uslovima kada za to nije postojao pravni osnov. Prvostepeni sud je naveo i detaljnije obrazložio i način kako je optuženi postupio za koje radnje je primio poklon. Prvostepeni sud je nakon toga u obrazloženju pobijane presude detaljno naveo

sadržinu čl. 86. i 87. Zakona o državnom premeju i katastru nepokretnosti, a potom iznio svoje stanovište zašto smatra da je optuženi počinio predmetno krivično djelo zbog čega je imajući u vidu iznijeto u navedenom dijelu izreka pobijana presude razumljiva.

Neosnovano se ističe također u žalbi branioca da je izreka pobijane presude u stavu I tač. V alineja 5, 7 i 9 nerazumljiva jer sud nije naveo propis koji zabranjuje prioritarno rješavanje predmeta. Ovo iz razloga a kako je već navedeno da se radi o potpunoj ili završenoj normi kojoj nije potrebno dodavati blanketne propise.

Stoji činjenica da je prvostepeni sud u osudjujućem dijelu, a pod stavom I tač. V alineja 2 do 9, a navodeći svojstvo optuženog P. Z. naveo i to da je radnje preduzima u istom svojstvu kao pod tač. 1 u U. za n. PJ K. što čini odredjenu nerazumljivost ali ona nije takvog karaktera da predstavlja navedenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka. Da bi postojala ova bitna povreda odredaba krivičnog postupka potrebno je da je nerazumljivost takvog karaktera da se zbog te nerazumljivosti presuda sa sigurnošću ne može ispitati. Ova povreda ne postoji jer je prvostepeni sud u izreci pobijane presude u osudjujućem dijelu, a u odnosu na ovog optuženog u stavu I tač. V alineja 1 jasno naveo da je optuženi P. Z. postupao kada je imao svojstvo službenog lica-samostalnog savjetnika u U. za n. PJ K.. Dakle, u naredim alinejama trebalo je svojstvo označiti "kao pod alinejom 1, a ne kako je to učinio prvostepeni sud označavajući kao pod tačkom I. Medjutim, imajući u vidu da je sud nakon alineje 1 radnje optuženog za koje ga je oglasio krivim u ovom dijelu označio alinejama od 2 do 9 jasno je da je optuženi u svim slučajevima postupao u svojstvu službenog lica-samostalnog savjetnika u U. za n. PJ K.. Zbog iznijetog navedeni propust nije kvaliteta onog iz stava I tač. IX alineja 1 zbog čega i nema navedene bitne povrede odredaba krivičnog postupka.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog P. Z. ističe da je obrazloženje pobijane presude u odnosu na optuženog P. Z. nerazumljivo a u navedenom dijelu a kada se ističe da sud nije iznio zaključke i izvlačio analize iz izvedenih dozaka već da ih je samo nabrojao jer ovaj sud ne nalazi da je prvostepeni sud tako postupao. Naprotiv prvostepeni sud je detaljno i pojedinačno za svaku radnju koja se optuženom u ovom dijelu stavlja na teret iznio odbranu optuženog, a potom naveo dokaze koji idu na teret i u korist optuženog potom ih doveo u medjusobnu vezu kada je dao definitivne zaključke, a drugo je pitanje što se branilac optuženog sa tim zaključcima ne slaže no tu se radi o drugom žalbenom osnovu o čemu će biti riječi.

Neosnovano se u žalbi branioca optuženog P. Z. ističe da je prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude na strani 132., a potom i 133. netačno intepretirao iskaz optuženog te da je to značajno protivurječno od onoga što je optuženi iznio u svojoj odbrani na zapisniku od 24.7.2009.godine. Branilac ističe da je optuženi tom prilikom govorio o drugom predmetu, o snimanju objekta u KO S. gdje je on donio negativno rješenje budući da nije postojala građevinska dozvola te je, a po molbi sekretarice, I. A. on sačinio žalbu na to rješenje kada ga je ova častila 200,00 eura. Dakle, novac je dobio za sačinjavanje žalbe. Prvostepeni sud je upravo sve tako iznio jer je na strani 132. obrazloženja u zadnjem pasusu jasno iznio takvu odbranu optuženog kada je sud naveo da je optuženi izjavio da mu je I. dao novac za pisanje žalbe na jedno rješenje koje je on inače donio, a kojim se odbija zahtjev I. usled nedostatka građevinske dozvole. Medjutim, sud je imajući u vidu druge dokaze a prije svega na osnovu telefonske komunikacije koju je optuženi imao sa K. S. ovu odbranu odbacio i izveo zaključke kao u prvostepenoj presudi što je pravo i obaveza suda i što spada u činjenično utvrđenje, a ne u bitne povrede odredaba krivičnog postupka.

Kada se u žalbi branioca optuženog P. Z. ističe da je prvostepeni sud pogrešno zaključio da je optuženi P. Z. radnjama opisanim u osudjujućem dijelu presude pod stavom I tač. V alineja 1 do 9 počinio krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 1. u vezi čl. 49. Kz, a da je ustvari trebao izvesti jedini mogući zaključak, a to je da nije dokazano da je optuženi preduzima radnje koje mu se u navedenom dijelu stavlja na teret prvostepena presuda se u tom dijelu u stvari pobija zbog žalbenog osnova, pogrešno ili nepotpuno činjeničnog stanja (konkretno osporavaju se zaključci do kojih je prvostepeni sud došao na osnovu izvedenih dokaza na glavnom pretresu). Po nalaženju Apelacionog suda neosnovano se osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja kao i pravilnost izvedenih zaključaka, a to zbog činjenice što je prvostepeni sud na osnovu dokaza izvedenih na glavnom pretresu i njihove svestrane ocjene utvrdio odlučne činjenice značajne za donošenje pravilne odluke u ovoj krivično pravnoj stvari. Za sva svoja utvrđenja kako u pogledu

dokazne vrijednosti svakog od izvedenih dokaza tako i u pogledu dokazanosti odlučnih činjenica u obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je iznio ubjedljive razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud i koji navedeni razlozi u žalbi ni u čemu nijesu doveli u sumnju. Prije svega i ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio da je optuženi P. Z. kao službeno lice-samostalni savjetnik u U. za n. - PJ K. početkom 2007. godine primio poklon od K. N. da u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši radnju koju ne bi smio donese rješenje o upisu prava vlasništva na nepokretnosti iako za to nije postojao pravni osnov odnosno jer u ispravi na osnovu koje se tražila uknjižba raniji imalac prava nije označen i prema njemu pravo novog imaoaca nije utvrđeno. Dakle, optuženi P. Z. nije mogao usvojiti zahtjev K. N. za uknjižbu prava suvlasnika na predmetnoj nepokretnosti na osnovu ugovora o kupoprodaji zaključenog između K. N. kao kupca i Z. F. kao prodavca jer u vrijeme podnošenja predmetnog zahtjeva raniji imaoći nijesu bili Z. F. odnosno Z. N., a što je sve optuženi znao pa je i pored toga primio novac u iznosu od 50,00 eura. Dakle, optuženi je imao pravo i obavezu da u okviru svog službenog ovlašćenja donosi rješenje. Ovlašćen je da donosi konkretno rješenje, ali ne i da donosi nezakonito rješenje, a što je u konkretnom učinio. Dakle radnja koju ne bi smio da učini je donošenje nezakonitog rješenja.

Prvostepeni sud je dalje pravilno utvrdio da je optuženi P. Z. u istom svojstvu primio mito od V. D. da u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši radnju koju ne bi smio izvršiti, donese rješenje o upisu prava vlasništva nepokretnosti iako za tako nešto nije postojao pravni osnov zašto je primio novac u iznosu od 500,00 eura. Iznijete činjenice utvrđene su iz iskaza svjedoka V. D. koji je potvrdio da je optuženom dao novac u iznosu od 500,00 eura.

Prvostepeni sud je tokom postupka utvrdio da je optuženi P. Z. sredinom marta 2009. godine u istom svojstvu primio mito od L. V. u iznosu od 300,00 eura da u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši radnju koju ne bi smio izvršiti, uradi prepis podataka iz zemljišnih knjiga bez pismenog zahtjeva stranke i plaćene naknade. To je sve uradio na usmeni zahtjev L. V.. Optuženi nije sporio da je na usmeni zahtjev L. V. u vezi upravnog predmeta koji je vodio izvršio fotokopiranje zemljišno-knjižnih uložaka za 11 parcela, ali ne za novac u iznosu od 300,00 eura već bez ikakve nadoknade, a novac od 300,00 eura, a koji se pominje u telefonskoj komunikaciji između njega i sekretarice L. V. ustvari odnosi se na usluge fotokopiranja i računa u arhivi. I po nalaženju ovoga suda prvostepeni sud je pravilno postupio kada ovu odbranu nije prihvatio. I po nalaženju ovoga suda telefonske komunikacije koje je optuženi P. Z. imao sa sekretaricom L. V. u navedenom periodu ukazuju da je on primio mito za preduzimanje navedenog posla. U jednom od tih razgovora optuženi je obavještavao B. V. da će joj donijeti 11 izvoda kada mu je ova odgovorila da nije trebao raditi taj posao jer nema novca da mu plati kada ga pita da li to košta 300,00 eura kada joj je on jasno odgovorio "dobro onda znaš da je uradjeno pa kad bude.... tu ćemo ga staviti u ormaru". Prvostepeni sud je pravilno zaključio da ovaj razgovor ukazuje da navedeni iznos od 300,00 eura optuženi P. Z. namjerava uzeti isključivo za sebe, a ne radi plaćanja računa u arhivu na ime fotokopiranja i zemljišnih knjiga. Postupajući na opisani način, odnosno izradom prepisa podataka iz zemljišnih knjiga, a bez pismenog zahtjeva stranke i plaćanja naknade za sve to, a što je predviđeno odredbom čl. 174. Zakona o državnom premjeru i katastru nepokretnosti optuženi je donio nezakonito rješenje, a motivacija je bio novac u iznosu od 300,00 eura.

Optuženi P. Z. je dana 18. juna 2009. godine u istom svojstvu kao u prethodnom zahtijevao od P. R. da mu ovaj da novac u iznosu od 30,00 eura da u okviru službenog ovlašćenja izvrši radnju koju bi morao izvršiti-izda list nepokretnosti. Ni u ovom slučaju optuženi P. Z. nije sporio da ga je pozvao P. R. tražeći od njega da mu izvadi list nepokretnosti te da mu je on kazao da će ga to koštati 30,00 eura ali novac nije tražio za sebe za preduzimanje predmetne radnje već za plaćanje takse koju je trebalo platiti katastru za vadjanje listova nepokretnosti. To je potvrdio i svjedok P. R.. Medjutim, i pored toga i ovaj sud nalazi da odbrana optuženog i iskaz ovog svjedoka nijesu istiniti. Apelacioni sud je orako zaključio, jer je odbrana optuženog kao iskaz ovog svjedoka u suprotnosti sa sadržinom telefonskih komunikacija koje su njih dvojica vodili dana 18.6.2009.godine. Optuženi P. Z. je odgovarajući svjedoku P., a na pitanje kako može izvaditi list nepokretnosti dao jasan odgovor u pravcu zahtjeva za mito "ako nećeš zvanično ja pitam skoljka (na ruskom) koliko" pa onda "a jedno 30 je li malo?.... bez ikakvih taksa i čuda" kada mu je P. odgovorio da nema problema kada ga još pita oće li to ostaviti kod S. K. u kancelariji što optuženi prihvata. Za ovaj sud kao i prvostepeni nema dileme da su 30 eura novac koji je optuženi P. Z. tražio od P. da ih donese na ime vadjanja lista nepokretnosti te da se taj novac ne odnosi na taksu kako je iznio u odbrani već upravo kako je jasno tražio. Radi se o zahtjevu da kao samostalni savjetnik u U. za n. PJ K. da u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši radnju koju bi

morao izvršiti.

Prvostepeni sud je također pravilno utvrdio da je optuženi P. Z. u tri navrata, a što je navedeno u izreci pobijane presude pod stavom I tač. V alineja 5, 7 i 9 od P. R. u svojstvu službenog lica kao pod tač. V alineja 1 primio poklon da u okviru svog službenog ovlaštenja izvrši službenu radnju koju ne bi smio izvršiti hitno preko reda riješi zahtjeve stranaka koje je podnosila P. R. zašto je od nje primao poklon u novcu. Optuženi nije sporio da ga je P. R. čašćavala u predmetima u kojima je ona zastupala stranke u odredjenom novčanom iznosu, a što je i P. R. u svom svjedočkom iskazu potvrdila, a sve je to potvrđeno i telefonskim razgovorom izmedju optuženog P. Z. i P. R.. Neosnovano se u ovom dijelu žalbe ističe da optuženi nije imao obavezu da postupa u predmetima koji su prvi došli u katastar te da nije dužan poštovati red prioriteta predmeta i postupaka u tom pravcu jer se radi o opštem pravilu kojega su dužni pridržavati se sva službena lica prilikom preduzimanja službenih radnji kada preduzima radnje u okviru svog službenog ovlaštenja. Dakle, službeno lice je dužno da postupa u skladu sa ciljevima i interesima službe kojoj pripada u svakom konkretnom slučaju. Ovo njegovo ponašanje je bilo ciljno i imalo je za namjeru pribavljanje novčanih sredstava što je konačno i postignuto.

Prvostepeni sud je također pravilno utvrdio da je optuženi u maju mjesecu 2009. godine kao službeno lice u U. za n. P.J. K. primio poklon od I. A. da u okviru svog službenog ovlaštenja izvrši radnju koju bi morao izvršiti odlučiti u upravnom postupku i riješi predmet, donio rješenje kojim se dozvoljava parcelacija jedne parcele za koju službenu radnju je od I. A. primio poklon u novcu u iznosu od 200,00 eura posredstvom K. S.. I po nalaženju ovoga suda prvostepeni sud je pravilno postupio kada nije prihvatio odbranu optuženog koja je išla u pravcu tvrdnje da je novac primio za aktivnosti i pisanje jedne žalbe koja nije u vezi sa službom koju obavlja. Prvostepeni sud je pravilno postupio, jer sve iznijeto proizilazi iz telefonskih komunikacija koje je optuženi imao sa odredjenim licima prije svega sa K. S. kada joj je na pitanje odgovorio da nije završio što je trebao za I. A., ali da može njegovoj sekretarici vratiti ono što je dala kada mu je odgovoreno od strane K. S. da postoji drugo rješenje pa da dodje da vidi koliku će cijenu udariti. Ovaj razgovor nedvosmisleno ukazuje da je optuženi uzeo novac da preduzme službenu radnju o kojoj je bilo riječi te da nema govora da se radilo o pisanju žalbe ili nečega sličnog, a što je optuženi iznio u svoju odbranu.

Optuženi P. Z. je po pravilnom utvrdjenju prvostepenog suda jula mjeseca 2009. godine kao službeno lice u U. za n. P.J. K. primio poklon od V. P. da u okviru svog službenog ovlaštenja izvrši radnju koju ne bi smio izvršiti, a to je da umjesto stranke sačini dokaz. Optuženi je rješavajući u upravnom postupku umjesto stranke V. P. sačinio dokaz-aneks ugovora za odredjenu parcelu, a potom ga pripojio spisima predmeta radi korišćenja u postupku odlučivanja koji je sam vodio. V. P. kao stranka za to mu je dao poklon u novcu u iznosu od 20,00 eura. Utvrdjeno činjenično stanje proizilazi i iz priznanja optuženog kao i iz telefonskog razgovora optuženog i V. P. kojom prilikom optuženi obavještava V. da mu je nešto ostavio kod S. nakon čega ga V. pita koliko treba da mu plati našta mu P. odgovara kad završimo onda ćemo.

Osnovano se žalbom Vrhovnog državnog tužilaštva-Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina prvostepena presuda u odnosu na optuženog P. Z. u navedenom dijelu pobija zbog povrede Krivičnog zakonika iz čl. 387. st. 1. tač. 3. Nadležni tužilac je u ovom dijelu optužio optuženog P. Z. za dva produžena krivična djela primanja mita iz čl. 423. st. 1. Kz u vezi sa čl. 49. Kz. Prvo krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 1. Kz, a sve u vezi čl. 49. Kz po optužnici nadležnog tužioca izvršeno je u toku 2007. godine. U konstrukciju produženog krivičnog djela po optužnici ušle su tri radnje. Drugo krivično djelo u produženom trajanju, a koje je kvalifikovano kao primanje mita iz čl. 423. st. 1. Kz u vezi čl. 49. Kz, a kako je navedeno u optužnici izvršeno je u periodu od marta do jula 2009. godine. U konstrukciju ovog produženog krivičnog djela ušlo je sedam radnji. Prvostepeni sud je našao da je optuženi preduzeo sve radnje koje su mu optužnicom stavljene na teret, a u vezi navedenih krivičnih djela ali je prilikom pravne kvalifikacije ovih radnji našao da se ne radi o dva produžena krivična djela već o jednom produženom krivičnom djelu iz čl. 423. st. 1. u vezi čl. 49. Kz. Prvostepeni sud je objašnjavajući razloge zašto je našao da se radi o jednom krivičnom djelu primanje mita u produženom trajanju iz čl. 423. st. 1. u vezi čl. 49. Kz, a ne o dva produžena krivična djela kako mu je to optužnicom stavljeno na teret izmedju ostalog naveo da su u konkretnom slučaju ispunjeni svi zakonom propisani uslovi za postojanje jednog produženog krivičnog djela primanje mita jer se radi o istovrsnim krivičnim djelima učinjenih od strane istog učinioca u vremenskoj povezanosti pri čemu

pauza preko godinu dana u izvršenju navedenog krivičnog djela od strane optuženog po mišljenju suda nije dovela do prekida vremenskog kontinuiteta a koji čine cjelinu zbog korišćenja iste situacije, odnosno trajnog odnosa, jedinstva mjesta izvršenja krivičnog djela i jedinstva umišljaja. Po nalaženju Apelacionog suda ovdje se radi o povredi Krivičnog zakonika iz čl. 387. st. 1. tač. 3. jer je primijenjen zakon koji se ne može primijeniti u situaciji kada je prvostepeni sud optuženog osudio za jedno produženo krivično djelo primanje mita, a kada mu je tužilac na teret stavio dva produžena krivična djela. Radi se o pravnom pitanju gdje su odredbama čl. 49. Kz predviđeni obavezni uslovi koji su potrebni da budu ispunjeni da bi postojalo ovo krivično djelo. U konkretnom slučaju prvostepeni sud je pravilno utvrdio vrijeme kada je optuženi preradivao radnje, ali je prilikom davanja pravne ocjene odnosno utrdjivanja obaveznih uslova po nalaženju Apelacionog suda pogriješio kada je našao da se u konkretnom slučaju radi o vremenskoj povezanosti (kontinuitetu) izmedju radnji koje su po optužnici kvalifikovane kao jedno produženo krivično djelo i radnji koje su po optužnici kvalifikovane kao drugo produženo krivično djelo. Izmedju zadnje radnje koja je optužnicom navedena i unijeta u konstrukciju radnje prvog krivičnog djela u produženom trajanju po optužnici i prve radnje koja je po optužnici navedena u konstrukciji drugog krivičnog djela u produženom trajanju postoji vremenska razlika više od godinu i pet mjeseci. Ovo jer je poslednja radnja koja se stavlja na teret optužnicom iz prvog produženog krivičnog djela počinjena u septembru 2007. godine, a prva naredna radnja, a koja se optužnicom stavlja u konstrukciju drugog produženog krivičnog djela je počinjena u martu 2009. godine. Medjutim, ono što je posebno važno jeste da je Apelacioni sud prilikom nalaženja da se radi o dva produžena krivična djela kako je to optuženom i stavljeno optužnicom na teret nije samo imao u vidu vremenski razmak o kojemu je bilo riječi već je posebno imao u vidu prirodu krivičnog djela odnosno načina i uslova pod kojim je optuženi isto izvršavao. Optuženi je u čitavom vremenskom periodu bio zaposlen u U. za n. P.J.K. i obavljao službene radnje i poslove na radnom mjestu samostalnog savjetnika u navedenoj upravi u kom svojstvu je i počinio navedena krivična djela. Dakle, optuženi je bio u mogućnosti da svakodnevno u vremenskom razdoblju od 2007. do 2009. godine počinio predmetno krivično djelo što nije učinio i što ukazuje da i pored postojanja mogućnosti optuženi se za to nije opredijelio što jasno dalje pokazuje da se ne radi o vremenskoj povezanosti odnosno vremenskom kontinuitetu izmedju navedenih radnji.

Imajući u vidu iznijeto, a prije svega da je osnovana žalba Vrhovnog državnog tužioca - Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina u pravcu žalbenog osnova, povrede Krivičnog zakonika te da je Apelacioni sud našao da je optuženi, a kako je to u žalbi nadležnog tužioca pravilno navedeno počinio dva krivična djela primanje mita iz čl. 423. st. 1. Kz učinjena u produženom trajanju u vezi čl. 49. Kz, to mu je Apelacioni sud prethodno utvrdio pojedinačne kazne zatvora za navedena krivična djela a potom mu izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4 godine i 6 mjeseci. Prilikom utrdjivanja pojedinačnih kazni zatvora ovom optuženom Apelacioni sud je imao u vidu da je prvostepeni sud pravilno utvrdio sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća, a u okviru toga da je pravilno utvrdio i cijenio olakšavajuće okolnosti koje stoje na strani ovog optuženog, a prije svega da se radi o porodičnom čovjeku, ocu troje djece, te njegovu ranu neosudjivanost kada mu je izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4 godine i 6 mjeseci nalazeći da će se sa izrečenom kaznom zatvora ostvariti svrha kažnjavanja predviđena čl. 32. Kz a u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija iz čl. 4. Kz.

Apelacioni sud je ukinuo pobijanu presudu u odnosu na optuženog T. V. i u odnosu na krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 1. Kz činjenično opisano u osudjujućem dijelu presude pod stavom I tač. VI i u tom dijelu vratio prvostepenom sudu na ponovno sudjenje, jer je našao osnovanom žalbu branioca optuženog u tom pravcu te da je u vezi ovog krivičnog djela prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zkp, jer nije u tom dijelu dao razloge o odlučnim činjenicama. Prvostepeni sud je u obrazloženju pobijane presude na strani 138 u prvom pasusu izmedju ostalog naveo da je optuženi T. V. u okviru svog službenog položaja izvršio radnju koju ne bi smio izvršiti tj. dozvolio prepis podataka iz zemljišnih knjiga bez pismenog zahtjeva stranke i plaćanja naknade čime je prekršio odredbu čl. 174. Zakona o državnom premjeru i katastru nepokretnosti u kojoj je izmedju ostalog propisano da se za korišćenje podataka premjera katastra nepokretnosti i katastra vodova kao i za usluge koje pruža organ uprave mora platiti naknada, a koje činjenice su optuženom morala biti poznate. Medjutim, u odredbi čl. 174. Zakona o državnom premjeru i katastru nepokretnosti ne pominju se zemljišne knjige već u stavu I naveenog člana stoji, za pripremu i korišćenje podataka premjera katastra nepokretnosti i katastra vodova kao i za usluge koje pruža organ uprave plaća se naknada. Dakle, prvostepeni sud je prvo morao utvrditi da li se i dalje zemljišne knjige nalaze u

posjedu katastra i da li su službenici katastra a među kojima je i optuženi T. V. dužni davati podatke iz zemljišnih knjiga i da li se pod tim podrazumijeva da se radi o usluzi koji ovaj organ pruža strankama. Ovdje se radi o odlučnim činjenicama jer se bez njih ne može utvrditi obaveza optuženog da postupa u okviru službe, odnosno da postupa tek kada dobije pismeni zahtjev stranke i plaćenu naknadu za pripremu i korišćenje podataka. Kako prvostepeni sud nije naveo ove odlučne činjenice to je počinio navedenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka.

Imajući u vidu iznijeto žalba Vrhovnog držanog tužilaštva-Odjeljnje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina izjavljena u odnosu na kaznu i na ovo krivično djelo, za sada je bezpredmetna.

Nasuprot iznijetom Apelacioni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno zaključio da je optuženi T. V. sredinom aprila mjeseca 2009.godine u Kotoru kao službeno lice u U. za n. PJ K. u svojstvu geometra posredovao u podmičivanju okrivljene O. Š. i to na način što je svog prijatelja K. V. povezao sa njom i doveo ga kod nje u službene prostorije K. kada je od nje tražio da mu pomogne u vezi izmještanja ucrtanog puta sa njegovih nepokretnosti pri čemu je K. V. za tu službenu radnju obećao davanje poklona, a okrivljena O. Š. je prihvatila dato obećanje poklona da bi potom pristupila radnji izmještanja ucrtanog javnog puta. Optuženi nije sporio da je prijatelj sa K. i da ga je doveo u vezu sa optuženom O. Š., a u vezi pomenutih aktivnosti, ali je iznio da nikada nije ovo prijateljstvo i ove aktivnosti usmjeravao u pravcu pomaganja K. da navedeni posao završi tako što će dati mita O. Š., ili joj obećati poklon. Slično je izjavila i optužena O. Š. kao i svjedok V. D. direktor Geodetske firme "G." koji je potvrdio odbranu ovih optuženih. Međutim, po nalaženju Apelacionog suda prvostepeni sud je pravilno zaključio da je odbrana optuženog T. V. (kao uostalom i odbrana O. Š.) sračunata na izbjegavanje krivične odgovornosti, a svjedočki iskaz svjedoka V. D. usmjeren da se pomogne ovim optuženim. Ovo prije svega imajući u vidu nedvosmislen razgovor putem mobilnog telefona koji je vodio optuženi T. V. sa svojim prijateljem K. V., odnosno K. V. sa optuženim T.. Tako je optuženi T. dana 28.4.2009.godine nazvao K. saopštavajući mu da je elaborat završen te da mu je to saopštila optužena O. Š. te da će ona organizovati sve što je potrebno oko dobijanja saglasnosti od opštine za izmještanje puta. Odmah nakon toga sledećeg dana K. je nazvao optuženog T. kada ga je pitao da li da njemu da pare, a što je optuženi T. odbio govoreći mu: "bolje bi bilo da ti to njoj dadneš". Da je K. tako i učinio i dao novac u iznosu od 400,00 eura optuženoj O. Š. potvrdila je i poruka koju je K. V. poslao svom prijatelju optuženom T. 5.5.2009.godine sledeće sadržine: "dao sam onoj". Dakle, i po nalaženju ovoga suda navedeni djelovi razgovora između optuženog T. i njegovog prijatelja K. V. nedvosmisleno su ukazali da je realizovana aktivnost u kojoj je učestvovao optuženi T. kao službeno lice, a koja je bila usmjerena u pravcu posredovanja u podmičivanju optužene O. Š. na način kako je to bliže opisano u izreci presude.

Imajući u vidu ovako utvrđeno činjenično stanje ostali navodi iz žalbe branioca optuženog, a u odnosu na ovo krivično djelo su bez značaja.

Na tako pravilno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primijenio Krivični zakonik kada je našao da je optuženi T. V. na opisani način počinio krivično djelo - davanje mita iz čl. 424. st. 1. Kz pa ni Krivični zakonik u odnosu na ovo krivično djelo nije povrijeđen, a što se navodi u žalbi branioca optuženog i po čemu ovaj sud vodi računa po službenoj dužnosti.

Prilikom odlučivanja o kazni koju treba izreći optuženom T. V. za krivično djelo davanje mita iz čl. 424. st. 1. Kz Apelacioni sud je imao u vidu pravilno utvrđene, od strane prvostepenog suda okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća predviđena čl. 42. Kz. Prvostepeni sud je tako pravilno utvrdio i cijenio kao olakšavajuće okolnosti da je optuženi porodičan čovjek, oženjen i otac dvoje djece, te da do izvršenja ovog krivičnog djela nije osuđivan, te da se svrha kažnjavanja može postići i izricanjem kazne ispod njenog zakonskog minimuma jer olakšavajuće okolnosti, a u odsutnosti otežavajućih okolnosti u svojoj ukupnosti krivičnom djelu daju značaj manje društveno opasnog, a istovremeno se svrha kažnjavanja može postići ublažavanjem ispod zakonskog minimuma. Imajući u vidu iznijeto Apelacioni sud je optuženog oglasio krivim za navedeno krivično djelo i izrekao mu kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca nalazeći da će se svrha kažnjavanja predviđena čl. 32. Kz a u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija iz čl. 4. Kz ostvariti izrečenom kaznom zatvora. Zbog iznijetog nije u pravu tužilac kada se zalaže za strožije kažnjavanje.

posjedu katastra i da li su službenici katastra a među kojima je i optuženi T. V. dužni davati podatke iz zemljišnih knjiga i da li se pod tim podrazumijeva da se radi o usluzi koji ovaj organ pruža strankama. Ovdje se radi o odlučnim činjenicama jer se bez njih ne može utvrditi obaveza optuženog da postupa u okviru službe, odnosno da postupa tek kada dobije pismeni zahtjev stranke i plaćenu naknadu za pripremu i korišćenje podataka. Kako prvostepeni sud nije naveo ove odlučne činjenice to je počinio navedenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka.

Imajući u vidu iznijeto žalba Vrhovnog držanog tužilaštva-Odjelejnje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina izjavljena u odnosu na kaznu i na ovo krivično djelo, za sada je bezpredmetna.

Nasuprot iznijetom Apelacioni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno zaključio da je optuženi T. V. sredinom aprila mjeseca 2009.godine u Kotoru kao službeno lice u U. za n. PJ K. u svojstvu geometra posredovao u podmićivanju okrivljene O. Š. i to na način što je svog prijatelja K. V. povezao sa njom i doveo ga kod nje u službene prostorije K. kada je od nje tražio da mu pomogne u vezi izmještanja ucrtanog puta sa njegovih nepokretnosti pri čemu je K. V. za tu službenu radnju obećao davanje poklona, a okrivljena O. Š. je prihvatila dato obećanje poklona da bi potom pristupila radnji izmještanja ucrtanog javnog puta. Optuženi nije sporio da je prijatelj sa K. i da ga je doveo u vezu sa optuženom O. Š., a u vezi pomenutih aktivnosti, ali je iznio da nikada nije ovo prijateljstvo i ove aktivnosti usmjeravao u pravcu pomaganja K. da navedeni posao završi tako što će dati mita O. Š., ili joj obećati poklon. Slično je izjavila i optužena O. Š. kao i svjedok V. D. direktor Geodetske firme "G." koji je potvrdio odbranu ovih optuženih. Međutim, po nalaženju Apelacionog suda prvostepeni sud je pravilno zaključio da je odbrana optuženog T. V. (kao uostalom i odbrana O. Š.) sračunata na izbjegavanje krivične odgovornosti, a svjedočki iskaz svjedoka V. D. usmjeren da se pomogne ovim optuženim. Ovo prije svega imajući u vidu nedvosmislen razgovor putem mobilnog telefona koji je vodio optuženi T. V. sa svojim prijateljem K. V., odnosno K. V. sa optuženim T.. Tako je optuženi T. dana 28.4.2009.godine nazvao K. saopštavajući mu da je elaborat završen te da mu je to saopštila optužena O. Š. te da će ona organizovati sve što je potrebno oko dobijanja saglasnosti od opštine za izmještanje puta. Odmah nakon toga sledećeg dana K. je nazvao optuženog T. kada ga je pitao da li da njemu da pare, a što je optuženi T. odbio govoreći mu: "bolje bi bilo da ti to njoj dadneš". Da je K. tako i učinio i dao novac u iznosu od 400,00 eura optuženoj O. Š. potvrdila je i poruka koju je K. V. poslao svom prijatelju optuženom T. 5.5.2009.godine sledeće sadržine: "dao sam onoj". Dakle, i po nalaženju ovoga suda navedeni djelovi razgovora između optuženog T. i njegovog prijatelja K. V. nedvosmisleno su ukazali da je realizovana aktivnost u kojoj je učestvovao optuženi T. kao službeno lice, a koja je bila usmjerena u pravcu posredovanja u podmićivanju optužene O. Š. na način kako je to bliže opisano u izreci presude.

Imajući u vidu ovako utvrđeno činjenično stanje ostali navodi iz žalbe branioca optuženog, a u odnosu na ovo krivično djelo su bez značaja.

Na tako pravilno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primijenio Krivični zakonik kada je našao da je optuženi T. V. na opisani način počinio krivično djelo - davanje mita iz čl. 424. st. 1. Kz pa ni Krivični zakonik u odnosu na ovo krivično djelo nije povrijeđen, a što se navodi u žalbi branioca optuženog i po čemu ovaj sud vodi računa po službenoj dužnosti.

Prilikom odlučivanja o kazni koju treba izreći optuženom T. V. za krivično djelo davanje mita iz čl. 424. st. 1. Kz Apelacioni sud je imao u vidu pravilno utvrđene, od strane prvostepenog suda okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća predviđena čl. 42. Kz. Prvostepeni sud je tako pravilno utvrdio i cijenio kao olakšavajuće okolnosti da je optuženi porodičan čovjek, oženjen i otac dvoje djece, te da do izvršenja ovog krivičnog djela nije osudjivan, te da se svrha kažnjavanja može postići i izricanjem kazne ispod njenog zakonskog minimuma jer olakšavajuće okolnosti, a u odsutnosti otežavajućih okolnosti u svojoj ukupnosti krivičnom djelu daju značaj manje društveno opasnog, a istovremeno se svrha kažnjavanja može postići ublažavanjem ispod zakonskog minimuma. Imajući u vidu iznijeto Apelacioni sud je optuženog oglasio krivim za navedeno krivično djelo i izrekao mu kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca nalazeći da će se svrha kažnjavanja predviđena čl. 32. Kz a u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija iz čl. 4. Kz ostvariti izrečenom kaznom zatvora. Zbog iznijetog nije u pravu tužilac kada se zalaže za strožije kažnjavanje.

Osnovano se žalbom Vrhovnog državnog tužilaštva-Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina prvostepena presuda u oslobadajućem dijelu u odnosu na optuženog G. G. pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zkp, a kada se navodi da sud nije dao razloge o odlučnim činjenicama odnosno nije dao razloge kakvu je odluku donio u vezi stava III optužnice gdje je bilo predstavljeno činjenično i pravno da je optuženi G. G. počinio jedno produženo krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 2. u vezi čl. 49. u čiju konstrukciju su ušle šest radnji predmetnog krivičnog djela. Prvostepeni sud postupajući po optužnici u navedenom dijelu je optuženog oglasio krivim za dva posebna krivična djela primanje mita iz čl. 423. st. 2. Kz da bi ga istovremeno, a za radnje koje su navedene u optužnici pod stavom III oslobodio za produženo krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 2. u vezi sa čl. 49. Kz. Imajući u vidu iznijeto, odnosno da je nadležni tužilac stavom III optužnice na teret optuženom G. G. stavio izvršenje jednog krivičnog djela primanje mita iz čl. 423. st. 2. Kz učinjeno u produženom trajanju u vezi čl. 49. Kz, a da ga je sud za te radnje oslobodio za jedno krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 2. učinjeno u produženom trajanju u vezi čl. 49. Kz, te da ga je takodje za optuženje navedeno pod stavom III optužnice oglasio krivim za dva krivična djela primanje mita iz čl. 423. st. 2. Kz to je presudu u tom dijelu učinio nejasnom i nerazumljivom zbog čega se za sada ne može ispitati i zbog čega je morala biti ukinuta. Pored toga nejasni su i nerazumljivi razlozi prvostepenog suda a u vezi razloga zbog čega je optuženog G. G. oslobodio od optužbe da je počinio krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 2. učinjenog u produženom trajanju u vezi čl. 49. Kz, a kada navodi da je utvrdio da je optuženi G. G. počinio sve radnje za koje je oslobodjen, a istovremeno navodeći da nema dokaza da je te radnje preduzeo u svojstvu službenog lica budući da mu je od 2. juna 2009. godine priznato pravo na starosnu penziju. Sud u vezi iznijetog navodi da to što mu je priznato pravo na starosnu penziju od 2. juna 2009. godine kao posledicu ima da radnje koje je preduzimao nakon toga nije preduzimao kao službeno lice te da nije počinio krivično djelo primanje mita iz čl. 423. Kz jer ga može počiniti samo službeno lice. Ovo stanovište je nejasno jer sud nije dao razloge u vezi činjenice da li je optuženi G. G. nakon 2. juna 2009. godine obavljao poslove i radne zadatke iz nadležnosti katastra K. koji su mu faktički povjereni, a u skladu sa odredbom čl. 142. st. 3. tač. 5. Kz.

Neosnovano se i u žalbi Vrhovnog državnog tužioca - Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina prvostepena presuda u oslobadajućem dijelu i u odnosu na optuženu O. Š. pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zkp, a kada se navodi da sud nije dao razloge zbog kojih je donio oslobadajuću presudu već je samo reprodukovao dokaze koje je tužilaštvo predložilo u vezi ovog dijela optuženja jer ovaj sud ne nalazi da pobijana presuda u tom dijelu sadrži bitnu povredu odredaba krivičnog postupka na koje se ukazuje u žalbi niti pak neke druge na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Prije svega Viši sud je u oslobadajućem dijelu na strani 166. i 167., a u odnosu na radnje koje se ovoj optuženoj stavljaju na teret kao i optuženom J. V. i P. Z. prvo naveo šta se optuženim stavlja na teret optužicom a potom i dokaze koji su u vezi tih radnji predloženi od strane tužioca, da bi nakon toga detaljno iznio zaključke u vezi činjenica koji proizilaze iz tih dokaza u okviru kojih zaključaka je sud iznio svoje stanovište da nije dokazano da su ovi optuženi pa i optužena O. Š. počinili krivično djelo koje joj je u vezi tih radnji stavljeno na teret, a drugo je pitanje što se nadležni tužilac sa zaključcima prvostepenog suda ne slaže no tu se radi o drugom žalbenom osnovu o čemu će kasnije biti riječi.

Kada se u žalbi Vrhovnog državnog tužioca - Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina navodi da je prvostepeni sud pogriješio kada je našo da nije dokazano da je optuženi J. V. i S. B. počinili krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 1. Kz odnosno da je pogriješio kada je zaključio da nije dokazano da je okrivljeni J. V. i P. Z. počinili krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl. 416. st. 1. KZ, a optužena O. Š. krivično djelo zloupotreba službenog položaja u podstrekavanju iz čl. 416. st. 1. u vezi čl. 24. Kz, a što je navedeno u obrazloženju pobijane presude u oslobadajućem dijelu u žalbi se prvostepena presuda u tom dijelu ustvari pobija zbog pogrešno ili nepotpuno utvrdjenog činjeničnog stanja (konkretno osporavaju se zaključci do kojih je prvostepeni sud došao na osnovu izvedenih dokaza na glavnom pretresu). Ne stoji navodi iz žalbe tužioca u tom pravcu, a ovo stoga što i ovaj sud smatra da na osnovu izvedenih dokaza nije dokazano da su optuženi svaki ponaosob izvršili krivična djela za koja ih optužba tereti pa je prvostepeni sud takodje pravilno, a na osnovu čl. 373. tač. 2. Zkp iste oslobodio od optužbe.

I po nalaženju ovoga suda prvostepeni sud je pravilno zaključio da na osnovu izvedenih dokaza nije moguće do izvjesnosti zaključiti da su optuženi J. V. i S. B. marta mjeseca 2008.godine u Kotoru kao službena lica zaposleni u U. za n. primili poklon od G. I. da u okviru svog službenog ovlaštenja izvrše radnju koju ne bi smjeli izvršiti - riješe zahtjev za čije je rješavanje nadležan sud. U okviru činjeničnog stanja prvostepeni sud je pravilno utvrdio da je optužena S. B. kao samostalni savjetnik u U. za n. PJ K. odlučivala u upravnom postupku po zahtjevu G. R. koja je tražila preuknjižbu prava korišćenja katastarske parcele br. KO D. 1 sa opštine K. na ime G. R. i B. njenog pokojnog supruga na po 1/2 idealnog dijela dana 2.2.2009.godine kada je donijela rješenje o usvajanju tog zahtjeva. Takodje je prvostepeni sud utvrdio da je optuženi J. V. u svojstvu načelnika U. za n. PJ K. isto rješenje potpisao. Na osnovu tako donešenog rješenja izvešana je promjena ukinjbe prava vlasništva na navedenoj katastarskoj parceli sa opštine Kotor na ime G. R. i B.. Prvostepeni sud je takodje i po nalaženju ovoga suda pravilno utvrdio da se G. I. obratio za pomoć optuženom G. G. kada su se njih dvojica dogovorili da mu G. pruži pomoć, a da mu ovaj za to da poklon u novcu od 4.000,00 eura. Medjutim, i po nalaženju ovoga suda iz tako utvrdjenog činjeničnog stanja nije moguće izvesti pouzdan zaključak da je optuženi G. G. novac koji je dobio kao poklon od 4.000,00 eura primio i za optužene S. B. i J. V. kako bi postupali na naprijed opisan način odnosno da bi optužena S. donijela predmetno rješenje, a optuženi J. nakon kontrole isto potpisao. Optuženi G. G. je u svojoj odbrani objasnio da novac nije uzeo za ove optužene niti pak da ga je davao ovim optuženim po bilo kom osnovu. Razgovor koji je vodjen putem telefona izmedju optuženog G. G. i svjedoka G. I. nije dovoljan osnov da potvrdi navode optužbe već predstavlja samo udaljene sumnje koje nijesu dovoljne da sud donese osudjujuću presudu.

Nadalje i po nalaženju ovoga suda, prvostepeni sud je pravilno našao da nije bilo moguće sa sigurnošću utvrditi da su optuženi J. V., O. Š. i P. Z. početkom marta mjeseca 2009.godine u Kotoru kao službena lica iskorišćavali svoj službeni položaj i prekoračili granice svog službenog ovlaštenja da bi pribavili drugom korist na način da je okrivljeni P. Z. odlučujući u upravnom postupku po zahtjevu A. K. iz R., a kojim zahtjevom je tražena prenamjena korišćenja katastarske parcela br. KO P. sa objekta I na kojem su povećani gabariti, donio rješenje bez potrebne dokumentacije koju izdaje upravni organ nadležan za urbanizam na osnovu geodetskog nalaza koji je sačinila optužena O. Š., na njeno uporno insistiranje i po nalogu otpuežnog J. V., a koje rješenje su potpisali optuženi P. Z. i J. V.. Prvostepeni sud je pravilno utvrdio da je U. za n. PJ K. donijela predmetno rješenje kojim se dozvoljava promjena načina korišćenja pomenute katstarske parcele i objekta, a na ime i u korist podnosioca zahtjeva. Medjutim, prvostepeni sud je takodje utvrdio da je to učinjeno nakon uvida u prethodno stanje upisa i priloženu ispravu uradjenu od strane stručnog lica geodetske struke "G." iz P., na lice mjesta, o čemu je sačinjen zapisnik pod rednim brojem za KO P., a iz koje isprave je sud utvrdio da je dana 27.2.2009.godine radjena etažna razrada posebnog dijela objekta 1 katastarske parcele KO P. te da je u odnosu na staro stanje gdje je bilo označeno kao način korišćenja na 37 m2 označen nestambeni prostor, a u novo stanje za isti prostor da je označeno kao stambeni prostor. Dakle, u skladu sa uradnjemim elaboratom geodetske firme "....." optuženi P. je donio predmetno rješenje. O proceduri donošenja spornog rješenja i posebno o razrašenju dileme po kom osnovu su optuženi P. Z. i J. V. postupili donošenjem tog rješenja izjasnio se u svom nalazu i mišljenju vještak geodetske struke. U tom nalazu i mišljenju vještak je izmedju ostalog naveo da se spiskom promena upisuje rješenje br. od 6.3.2009.godine na zemljištu promjena kulture nestambeni u stambeni prostor po osnovu elaborata . Da je u konkretnom slučaju postupano zakonito i dozvoljeno prvostepeni sud je pravilno utvrdio i iz dešavanja koja su uslijedila kasnije. Iz sadržine glavnog projekta radjenog za potrebe objekta na katastarskoj parceli KO P. Ministarstvo uređenja prostora Crne Gore br. od 10.11.2009.godine je navelo da je projektom odredjena rekonstrukcija sa nadgradnjom stambenog objekta P + 1 + Pk. na katastarskoj parceli KO P. opština K., te da je postupljeno u svemu prema konzervatorskim uslovima koji su izdati od strane Zavoda za zaštitu spomenika kulture u Kotoru i urbanističko tehničkim uslovima za izradu tehničke dokumentacije za rekonstrukciju sa nadgradnjom postojećeg stambenog objekta izdate od strane Ministarstva za ekonomski razvoj Crne Gore. Na osnovu iznijetog i ovaj sud kao i prvostepeni zaključuje da nema dokaza da su optuženi J. V. i P. Z. izvršili predmetno krivično djelo. Takodje je prvostepeni sud pravilno utvrdio, a uvidom u navedenu etažnu razradu da je istu obradio diplomirani inženjer geodezije D. V. te da se u spisima predmeta ne nalazi geodetski nalaz koji je sačinila optužena O. Š., a što se navodi u optužnici, što dalje ukazuje da nema valjanih dokaza koji bi upućivali na pouzdan zaključak da je ista uporno insistirala kod optuženog J. V. i P. Z. da se donese sporno rješenje u konkretnom slučaju, a kako je to predstavljeno

optužnicom zbog čega i nema dokaza da je ova optužena počinila krivično djelo koje joj se stavlja na teret.

Takodje i po nalaženju ovog suda prvostepeni sud je pravilno zaključio da nije moguće bez sumnje utvrditi da su optuženi J. V. i P. Z. dana 11. decembra 2003. godine kao službena lica u U. za n. PJ K. iskorišćavanjem svog službenog položaja i prekoračenjem granica svog službenog ovlašćenja pribavili drugom imovinsku korist u iznosu od preko 30.000,00 eura, a na način da je okrivljeni P. Z. odlučujući u upravnom postupku po zahtjevu Đ. D., a po nalogu optuženog J. V. donio rješenje kojim se pod vidom Isprave vrši promjena prava vlasništva na nepokretnostima upisanim u list nepokretnosti KO Dobrota I u cjelini na ime Đ. N. M. dozvoljava upis i na ime Đ. N. M. kao suvlasnika na 1/2 idealnog dijela. Prvostepeni sud je u vezi iznijetog detaljno analizirao sve predložene i izvedene dokaze pa je u konkretnom slučaju na osnovu tih utvrdjenih činjenica i posebno postupanja optuženih u okviru službene dužnosti pravilno zaključio da su isti djelovali zakoniti i u skladu sa svojim ovlašćenjima. Činjenično stanje koje su imali na raspolaganje prilikom redovne procedure odlučivanja u konkretnom upravnom postupku i po nalaženju ovoga suda ukazuje da su prethodno Đ. N. M. i Đ. N. M. rješenjem o nasljedivanju od 22.3.1979. godine oglašeni za zakonske naslednike na ostavini oca Đ. N. pokojnog M. na po 1/2 naslednog dijela te da je rješenjem od 12.1.1994. godine predmetna zaostavština upisana samo na ime Đ. N. M. u cjelini. To je potvrđeno od strane prvostepenog suda listom nepokretnosti br. Prvostepeni sud je pravilno zaključio da je optuženi P. Z. pa i optuženi J. V. pravilno našli da je došlo do greške takvim upisom te su listu ispravili po zahtjevu Đ. D. i Đ. M., a na način kako je to navedeno u rješenju koje su donijeli i koje je postalo pravosnažno 29.12.2003. godine (predmet br.). Dakle, to rješenje u svojstvu obrađivača potpisao je P. Z., a u svojstvu načelnika optuženi J. V. I ovaj sud nalazi da je iznijeti stav prvostepenog suda pravilan jer je svjedok Đ. D. precizno navela da je njen pokojni suprug M. i njegov brat M. imali pravo na po 1/2 imovine koja se nalazi u KO D. te da je ona nakon smrti svoga supruga utvrdila da se ta imovina greškom vodi samo na brata njenog pokojnog supruga, a njenog đevera M., nakon čega je insistirala da se greška ispravi, jer je nakon smrti njenog sveka imovina bila prenešena kako na njenog đevera tako i na njenog sada pokojnog muža. Nakon toga svjedokinja i njen đever M. su zajedno otišli u sud, ovjerali izjavu da je greškom navedena imovina upisana samo na njenog đevera M. Đ.. Nakon ovjere pomenute izjave U. za n. je donijela rješenje kojim se ova imovina vraća i na sada pokojnog muža svjedokinje (Đ. D.) kao suvlasnika na 1/2. Sve iznijeto je potvrđeno i nalazom i mišljenjem vještaka geodetske struke. Na osnovu svega i ovaj sud nalazi da nema dokaza da su okrivljeni J. V. i P. Z. kao službena lica u U. za n. PJ K. iskoristili svoj službeni položaj i prekoračili granice svog službenog ovlašćenja i tako pribavili naslednicima pokojnog Đ. N. M. protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 116.930,00 eura na štetu Đ. N. M. zbog čega je prvostepeni sud takodje pravilno, a na osnovu čl. 373. st. 1. tač. 2. Zkp oslobodio optužene od optužbe da su u konkretnom slučaju izvršili krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl. 416. st. 3. u vezi st. 1. Kz.

Kod ovakvog činjeničnog stanja i ovaj sud nalazi da je jedini mogući zaključak do kojeg je došao prvostepeni sud da nije sa sigurnošću moguće utvrditi da su optuženi svaki ponaosob počinili krivična djela koja im se optužnicom stavljaju na teret.

Na tako pravilno utvrdjeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primijenio Krivični zakonik kada je našao da nije dokazano da su optuženi učinili krivična djela za koja su optuženi, te kada ih je, a zbog toga, primjenom odredbi 373. tač. 2. Zkp oslobodio od optužbe.

Sa svega iznijetog odlučeno je kao u izreci ove presude.

APELACIONI SUD CRNE GORE
Podgorica, 04.04.2012. godine

Zapisničar
sudija
Maja Tošić, s.r.
Vujanović, s.r.

Predsjednik vijeća-
Svetlana